

10⁰⁰ грн
1 блок

Газета є членом Всесвітньої Газетної Асоціації

ЯК ХЕРСОНЦІ СВЯТКУВАЛИ У ВІННИЦІ **с.2**

СЕРЕДА
16 листопада 2022 №46 (1611)

ПРОДАЛА ОБЕРЕГІВ НА 21 ТИСЯЧУ **с.6**

20MINUT.UA

ДРУКУЄ НА 3D ПРИНТЕРІ БЛІНДАЖНІ ЛІХТАРИ

► До повномасштабного вторгнення Руслан Мельник працював артистом пародійного жанру. Їздив різними містами з концертами, розважав людей на святах і корпоративах, заробляв на цьому гроші

► Після початку великої війни одним із перших питань до себе було: «Чим я можу бути корисним своїй країні?»

► Тоді Руслан і згадав за свій старенький 3D принтер, на якому друкував підставки для телефонів. Тепер же вирішив виготовляти на ньому «Світлячки», або як їх врешті назвали українські військові — бліндажні ліхтарі

с.7

БУЛА ТОЛСТОГО, СТАНЕ — БАНДЕРИ?

► Нещодавно вінничани подали петицію з проханням замінити назву вулиці Льва Толстого на Степана Бандери. Ми запитали у самих жителів цієї вулиці, що вони думають про перейменування?

с.4

УКРИТТЯ, ЯКЕ ВИТРИМАЛО ОБСТРІЛ

► Дім навпроти Будинку офіцерів зазнав суттєвих ушкоджень від ракет 14 липня. Але усі, хто були в підвалі, залишилися живими й здоровими. Що має бути в укритті? Ділиться досвідом голова ОСББ

с.16

РЕКЛАМА

Передплати газету RIA онлайн на сайті Укрпошти

Швидко та без черг
Сплачуй картою, за реквізитами або коштами «eПідтримка»*

Підтримка

* Потрібна допомога? Дзвоніть 093 006 2232, розкажемо як оплатити картою «Е-підтримка»

peredplata.ukrposhta.ua

УКРПОШТА

DOVROBUD житловий комплекс

Квартири у Вінниці

від \$22 000

в розстрочку до 15 місяців

буль. СЕРГІЯ ЗУЛІНСЬКОГО, 39Б

073 051 07 07 | 098 051 07 07

www.dovrobud.net

ДУМКА

ЮЛІА ДЯКУН

КЕРІВНИЦЯ КРИЗОВОГО ЦЕНТРУ
 ДЛЯ ЖІНОК І ДІТЕЙ

Долучайтесь!

Складаю бюджет кризового центру «Ми поруч» на 2023 рік. Вперше щось прораховую і планую. Бо до цього все було... ну, як сказати. Слава Богу, що було. Отож, дуже коротко про наші плани

1. Орендувати ще одне невеличке приміщення. Це дозволить збільшити число підопічних до 35–40 і розділити їх. Вже відчувається потреба в цьому. Працюючі жінки, які більш-менш стають на ноги, вже можуть жити окремо від основного центру. Там ми плануємо розмістити 4 родини. Це буде такий собі буфер до виходу в самостійне життя. Звичайно, з нашою підтримкою.
 2. Підвищити нарешті зарплату співробітникам. Адміністратор, який працює 10 днів (не днів, а саме днів) на місяць, отримує 6 тисяч гривень. Зарплата голови центру така ж, попри зайнятість усі дні у місяці. Психолог попри колосальну роботу має ставку 175 гривень за годину, з якої ще і вираховуються податки. Я взагалі дивуюсь, як наші працівники ще з нами. Вони — мої герої.

3. Інші статті витрат залишаються сталими, але і вони потребують фінансування — продукти харчування, комунальні витрати, медичні обстеження і ліки, проїзд, ремонтні роботи тощо

Попередній розрахунок — це 2 мільйони гривень на рік, тобто 167 тисяч гривень на місяць і 4762 гривні на одного підопічного в місяць!

Якщо ви з нами, долучайтесь, будь-яка сума дозволить центру працювати так само ефективно, як ми це робили раніше. Якщо ви знаєте гранти і фонди, де можна отримати підтримку, давайте посилення, я буду щиро вдячна!

Реквізити для допомоги на наше існування:

ПриватБанк:
 5168755474088982, Дякун Юлія

Рахунок ГО «Кризовий центр «Ми поруч»:
 код ЄДРПОУ 44044712UA4
 23026890000026007055358800

Пей Пал: ksmuroguch@ukr.net

ЯК ХЕРСОНЦІ СВЯТКУВАЛИ ЗВІЛЬНЕННЯ РІДНОГО МІСТА

Свобода ■ Кілька сотень херсонців зібралися на Європейській площі, щоб відсвяткувати звільнення рідного міста. Вони сміялися, плакали, співали Гімн України, фотографувалися біля вежі на згадку, дякували ЗСУ та Вінниці за гостинність. У цьому репортажі ми ділимося з вами їхніми історіями, радіощами та переживаннями

МИХАЙЛО КУРДЮКОВ,
 RIA, (095)1039671

Почути «Херсон — це Україна», або побачити усміхнених людей, які обгорнули спину жовто-блакитними прапорами — справа сьогодні звична. І не лише для нещодавно звільнених від окупантів теренів. Самісінський центр нашого міста суботнього дня також більше нагадував Херсон, ніж Вінницю, хіба що водонапірна вежа з подільським гербом на тлі, ніяк не вписувалися в образ півдня України.

«НАЙЩАСЛИВИШИЙ ДЕНЬ»

Від початку повномасштабного вторгнення, це чи не перший випадок, коли люди масово вийшли на вулицю, маючи привід для радощів. Віталися одне з одним вони словами: «Зі святом» або «Слава Україні». Багато обіймалися, плакали, співали гімн. Неодноразово. Потім знову плакали та сміялися. Дякували ЗСУ. Богіві. Волонтерам. Розповідали, як потроху починають пакувати валізи. Обіцяли не забувати Вінницю.

— Це був без перебільшення найщасливіший день у моєму житті. Усе інше одразу відійшло на другий план, — розповідає організаторка зустрічі херсонців Наталія. — Ми щасливі, бо ми знаємо, що тепер — ми вільні. Ми можемо ходити вулицями рідного міста, дихати його повітрям, бачити український прапор, а не смердючі БТри росіян. До окупації ми ніколи навіть не замислювалися, наскільки є важливою свобода. Коли її втрачаєш, то усвідомлюєш, що немає нічого ціннішого.

Наталія вийшла у центр площі, її одразу оточили люди. Жінка зізналася, що коли напередодні

ввечері запрошувала усіх на зустріч, очікувала, що на неї прийде максимум кілька десятків людей, але прийшли сотні. За час повномасштабного вторгнення ці люди докорінно змінилися. Як і їхнє місто.

ГОРЕ І РАДІСТЬ ВОДНОЧАС

Стоячи посеред Європейської площі у Вінниці, вони найчастіше вимовляли слово «Дім», а найгучніше — «Україна». Усі радо зустріли пропозицію перейменувати центральний проспект Херсона. Імператор Ушаков їм там більше не потрібен. Тепер лунали пропозиції назвати проспект на честь Залужного, Свободи,

«Ми щасливі, бо — вільні. Можемо ходити вулицями рідного міста, бачити наш прапор, а не смердючі БТри росіян»

іменем когось із полеглих Героїв міста, яких, на жаль, вже немало.

У натовпі стояли й рідні цих самих Героїв. Вони як і всі раділи звільненню, але радісні усмішки на їхніх обличчях часто згасали, змінюючись гіркими нестримними слізьми по втраті близьких. Тато Тетяни загинув 22 жовтня. На війну він пішов добровольцем. Казав, що Україна має бути вільною, і що їхня родина неодмінно повернеться додому. І ось, вони повертаються, але без нього...

— Для нас сьогоднішній день — це горе та радість водночас. Ніколи раніше я не відчувала нічого подібного, — розповідає заплакана Тетяна. — Тато дуже хотів повернення Херсонщини. Мені неймовірно прикро через те, що він цього не дочекався. Ми з мамою дуже сумуємо за ним.

Скоро усі ці люди повернуться додому. На згадку про гостинну Вінницю, вони роблять радісні фото на тлі вежі

Маленька Вероніка живе у Вінниці пів року: «Злих дядь вже немає, вони всі за річкою, пішли з мого дому»

«ЗЛИХ ДЯДЬ ВЖЕ НЕМАЄ»

Серед присутніх було чимало дітей. Складалося таке враження, що більшої кількості українських пісень, ніж знають вони, не знає ніхто інший: «Червона калина», «Ой на горі два дубки», «Червона рута», «Соловейко» та, звісно ж, Національний Гімн. Його вони виконували з особливим завзяттям, прекрасно розуміючи, про яких вороженьок у ньому йдеться.

Загорнута в український стяг маленька Вероніка трималася біля мами. Спочатку говорити з незнайомцем із камерою трішки соромилася, але згодом почала усміхатися та погодилася.

— Вероніко, розкажи, чому ти сьогодні тут? — запитую.

— Сьогодні свято України. Злих дядь вже немає. Вони всі за річкою. Пішли з мого дому, — пояснює маленька дівчинка.

Мама Вероніки її відповіддю задоволена. Обіймає доньку та додає:

— Ми закохані у вашу Вінницю. За компактністю вона схожа на Херсон, але зовсім інша, —

каже Олена. — Усі ми вітали одне одного, але нам не лише радісно, але й страшно. Ми не знаємо, що з нашим містом буде найближчим часом. Знаємо лише, що Херсон точно зміниться. Його розбудують, він стане більш різноманітним, більш привабливим. Усі ми, херсонці, розкидані зараз по світу, але завдяки ЗСУ ми скоро повернемося додому.

ВАЖЛИВЕ ЩОРІЧНЕ СВЯТО

Пані Валентина також не може дочекатися повернення у рідну домівку. Говорить, що навіть не очікувала, що все так швидко відбудеться. Ось, каже, читає лише про звільнення Чорнобаївки, а в обід вже пишуть, що дім звільнили.

— Знаєте, а додому мені ой як хочеться, — усміхається Валентина. — Навіть не думала, що нас тут стільки живе. Дуже приємно бачити знайомі обличчя. Чи будемо ми святкувати звільнення? Ну аякже! Тепер щороку 11 листопада ми святкуватимемо День звільнення нашого Херсону.

МИ ЗАПИТАЛИ ВІННИЧАН

Чи варто цьогоріч встановлювати у нашому місті новорічну ялинку?

ОЛЕНА МИРОНЕЦЬ
 Ні! Це зовсім недоречно в цей час. Так важко... гине стільки людей. Постійна тривога, біль, страх... Буде перемога, буде святкування.

ВАЛЕНТИНА ШМАЛІЙ
 Ні, ні, ні і ще мільйони ні. У нас гинуть наші рідні, наші захисники, щоб ми мирно жили, а нам хочеться що, свята... Совість треба мати.

ІННА ГОЛОВАНЧУК
 Ні, про яку ялинку може йти мова, коли в країні війна? Ріки крові та сліз щоденно скроплюють нашу святу землю.

СВІТЛАНА МУЗИЧУК
 Один рік можна обійтись без неї, майже у кожній хаті є штучна ялинка. Краще ЗСУ термобілизну закупити на ці кошти.

ЛЮБОВ КУХАРЧУК
 Наші захисники в окопах, на полі бою за нас, наших дітей. Везуть поранених, чиясь мати в чорній хустині зустрічає свого сина, а ми під ялинкою?

ТЕТЯНА ГРИБИК-НЕДИБАЛКО
 Одного хочеться: щоб закінчилася війна, щоб повернулися полонені, щоб воз'єдналися сім'ї, от тоді будемо святкувати.

ЗІБРАЛИ СКАНДАЛИ ЗА УЧАСТЮ УПЦ МОСКОВСЬКОГО ПАТРІАРХАТУ

Церковні гріхи ■ Вінницькі священнослужителі УПЦ московського патріархату засвітилися у чималій кількості скандалів, зокрема, які стосувалися їхнього ставлення до російської агресії проти України. Часом вони закликали до діалогу із сепаратистами, Крим називали російським, а свого митрополита зустрічали у куртках компанії – спонсорці війни «Газпром»

МИХАЙЛО КУРДЮКОВ,
RIA, (095)1039671

Впродовж останніх років скандалів, пов'язаних з українською православною церквою московського патріархату (УПЦ МП), або ж російською православною церквою в Україні (РПЦ в Україні) було чимало.

Наприклад, у 2018 році заповідний священник УПЦ МП відмовився під час похорону відспівувати 2-річного хлопчика, який загинув від того, що на нього упав з вікна самогубець. Причиною відмови був факт хрещення дитини у Київському патріархаті, який в МП не визнають. Не змінила думки священнослужителя й мати хлопчика, яка падала перед ним на коліна та благала провести обряд відспівування.

Був кричущий випадок й на Буковині, коли священника УПЦ МП затримали за п'яне кермування. Замість того, щоб визнати провину, він почав погрожувати людям навколо, зокрема депутату Чернівецької районної ради. Останньому він обіцяв «пустити кулю в лоба», обзивав «хохлом» і «бандерівцем».

Два інші священники УПЦ МП, митрополит Луганський та Алчевський Пантелеймон та настоятель Свято-Саввінського монастиря Мелітополя архимандрит Іоанн у вересні їздили до Москви. Там вони взяли участь в оголошенні незаконної анексії Росією чотирьох областей України.

Обурив українців і скандал, що розгорівся днями через відео, яке зняли у Києво-Печерській лаврі. На ньому парафіяни МП на дев'ятому місяці російсько-української війни співають такі слова: «Звон плывёт, плывёт над россиєю, пробуждается матушка-Русь». У Службі безпеки України вже повідомили, що вивчають цю ситуацію.

Наприкінці жовтня в.о. голови СБУ Василь Малюк повідомив, що від початку повномасштабного вторгнення відкрито 23 кримінальних провадження. У них фігурують 33 підозрюваних. «Від класичних агентів збору глибинної інформації до банальних коригувальників вогню в рясах», — сказав Малюк, відповідаючи на питання журналістки про ворожу діяльність УПЦ МП.

Насправді скандали з московським патріархатом не є чимось новим. Вони були як після 24 лютого, так були й до цієї дати. Їх вистачає навіть на теренах нашої області: від біжок на похованні військових та побиття журналістів, до зустрічі священниками УПЦ МП одного свого митрополита в куртках «Газпром» та отримання іншим їхнім митрополитом підозри від СБУ.

ОБШУКИ У МИТРОПОЛИТА

Останнім наразі скандалом на Вінниччині стали обшуки в митрополита Тульчинського та Брацлавського Іонафана. У повідомленні СБУ йдеться: «Митрополит здійснював умисні дії, спрямовані на розпалювання релігійної ворожнечі та образу почуттів громадян у зв'язку з їхніми релігійними переконаннями». Очільник поліції області Іван Іщенко розповів, що знайшли у священника: «Друковані матеріали зі зверненням путіна та російського патріарха до громадян України, визнання квазі-республік «лнр» та «днр».

Сам митрополит народився в Росії, у сім'ї військового. Пізніше переїхав з родиною до України. На своїй сторінці на російському сайті, яку вже видалено, не цурався називати себе «иерархом русской православной церкви». До слова, священники УПЦ МП зараз відхрещуються від приставки «МП». Та раніше сам Іонафан чомусь спокійно використовував її, коли мова заходила про його єпархію.

У такому вбранні один зі священників у 2019 році зустрічав нового очільника Вінницької єпархії УПЦ МП Варсонофія. У тому ж році вже сам архієпископ казав про необхідність ведення діалогу із сепаратистами та називав Крим російським

БІЙКА НА ПОХОРОНІ

Подія сталася у липні у селі Яланець Томашпільської громади. Під час похорону українського захисника, священник УПЦ МП накинувся на священника Православної церкви України (ПЦУ). Він почав бити його хрестом.

Причиною невірної поведінки стала промова отця ПЦУ, у якій він сказав, що путін розв'язав війну в Україні під закликом захисту вірян московського патріархату. Також священник автокефальної церкви закликав присутніх відмовитися від конфесії, яка має спільність із рф.

Від початку великої війни відкрито 23 кримінальних провадження. У них фігурують 33 підозрюваних в рясах

У підсумку священнослужитель ПЦУ отримав легкі тілесні ушкодження.

СЕКС-СКАНДАЛ

На початку цього року у ЗМІ з'явилася інформація, що громадянин Франції звернувся до поліції із заявою про зґвалтування. За його словами, злочин скоїв його знайомий священник УПЦ МП ігумен Ахила. Раніше цей чоловік був намісником Шаргородського монастиря у Вінницькій області.

Француз пише, що звернувся до священника по допомогу після того, як інфікувався коронавірусом. За його словами, Ахила його нагодував, напоїв і уклав спати,

а потім скористався безпорадністю. Як доказ, потерпілий оприлюднив своє із ним листування.

ВИГНАВ ЧЕРЕЗ МОВУ

У 2019 році в одному із храмів УПЦ МП в Бершаді, священник вигнав дівчину з церкви, бо вона похрещена в Українській Греко-католицькій церкві й молилася українською мовою. У той день дівчина мала стати хрещеною матір'ю для новонародженої дитини.

За дівчину заступився її батько, на той час атовець. Він сказав, що священник служить не Богові, а Росії. Після цього отець МП вигнав обидвох із храму.

КУРТКА «ГАЗПРОМ»

Після того, як митрополит Вінницький та Барський Симеон заявив про бажання приєднатися до ПЦУ, московський патріархат прислав на його місце нову людину. Новим митрополитом, який очолив Вінницьку єпархію УПЦ МП, став архієпископ Варсонофій.

Нового керівника паства та священнослужителі зустрічали не лише короваем та цілуванням його рук. Один з отців не вбачав нічого поганого в тому, щоб прийти на знайомство з шефом у куртці російської компанії-спонсорці війни в Україні «Газпром».

«КРИМ — РОСІЙСЬКИЙ»

Було також кілька скандальних заяв очільника Вінницької єпархії УПЦ МП Варсонофія, які він дав журналістам RIA під час інтерв'ю у 2019 році. Так, журналіст запитав його, чи вважає він Росію країною-агресоркою? На що Варсонофій

відповів, що його завданням є не політика, а порятунок душ. У тій самій відповіді він сказав, що потрібно вести діалог із сепаратистами.

Ми також запитали його, чий же Крим? На це Варсонофій відповів, що за документами він, звісно, український, але належить він Росії.

НАПАД НА ЖУРНАЛІСТІВ

У тому ж році в одному з храмів Вінниці проходили загальні збори духовенства УПЦ МП. Там зібралися очільники усіх трьох єпархій МП Вінницької області. Туди ж хотіли потрапити й журналісти одного з місцевих видань.

Всередину їх не пустили. Поза тим, за словами журналістів, на фотокореспондента напав один з охоронців храму, який ледь його не побив, штовхав, смикав за одяг і намагався забрати фотоапарат. Кілька інших парафіян приєдналися до конфлікту, й почали ображати представників преси. За усім цим спостерігали священники УПЦ МП, але у ситуацію так і не втрутилися.

Додамо, що з 2019 року на Вінниччині з УПЦ МП до ПЦУ перейшло понад 500 релігійних громад. Втім, втричі більша їх кількість досі залишається в юридичному управлінні московського патріархату.

Також нещодавно депутати Вінницької обласної ради звернулися до Президента, Верховної Ради та Кабміну. Вони пропонують прийняти закон про заборону діяльності УПЦ МП в країні для уникнення реальних та потенційних ризиків загрози національній безпеці України.

ЗАМІСТЬ ЛЬВА — СТЕПАН. «ХОЧУ ПРОПИСКУ З ВУЛИЦЕЮ БАНДЕРИ»

Позиції ■ Нещодавно вінничани подали петицію з проханням замінити назву вулиці Льва Толстого на Степана Бандери. Звернення підтримали на міській раді топоніміки і цю ідею розглянуть на сесії міськради. Ми запитали у самих жителів цієї вулиці, що вони думають про перейменування? Їхні думки розділилися

НАТАЛІЯ КОРПАН, RIA,
(097)1448132

У Вінниці вже не перший місяць триває процес деколонізації. Вже перейменовували понад сотню вулиць, провулків, площ та бульварів. Але попит на перейменування є й від самих вінничан.

Представники Ради з топоніміки 9 листопада підтримали петицію та колективне звернення військовослужбовців ЗСУ щодо зміни назви вулиці у середмісті — а саме вулиці Льва Толстого на честь Степана Бандери. А як місцеві жителі ставляться до такого перейменування?

«ХТО ЛЕВ ТОЛСТОЙ ДЛЯ УКРАЇНИ?»

Вулиця, що нині ще називається Льва Толстого, знаходиться у серці передмістя, історичному мікрорайоні Садки. Вона межує з вулицею Гоголя. Тут доволі інтенсивний потік транспорту, тому часто люди проходять цю вулицю транзитом. Першим ми зустріли вінничанина Василя, який проживає на цій вулиці. Він підтримує перейменування та йому подобається пропозиція назвати вулицю на честь Бандери.

— Зараз такий час, що треба з усім російським розривати зв'язки. Якщо нас як націю весь світ поважає, то вже час самим себе поважати, — каже чоловік. — Степан Бандера, як ми знаємо, це український герой. Ми навіть мало про нього знаємо, може, будемо більше знати завдяки цим перейменуванням.

Вінничанин Олег понад 50 років живе на Льва Толстого. Каже,

він всіма руками за перейменування вулиці на честь Степана Бандери.

— Хто такий Лев Толстой? Хто він для України? Що він зробив для нашої країни? — ставить риторичні питання чоловік. — Цій назві не місце у Вінниці. Нехай в росії на його честь називають. А у нас я проти, щоб була Льва Толстого вулиця. Степана Бандери — будь ласка. І є багато інших Героїв України, на честь яких можна назвати.

Переселенець із Харкова Михайло, що тимчасово проживає у Вінниці на Льва Толстого, якого ми зустріли наступним, теж підтримує цю ідею.

— Я вважаю, що перейменування доречне. Лев Толстой вже не актуальний, — каже хлопець.

«БАНДЕРА — НЕОДНОЗНАЧНА ОСОБИСТІСТЬ»

Були й ті, хто категорично висловлювався проти.

— Я не розумію, чим вулиця Пушкіна чи Толстого заважає людям, — каже місцевий житель Сергій. — Це все дурниці, і перейменування не потрібне.

Також ми зустрічали й тих, хто вважає, що перейменування не на часі або вони висловлювалися про неоднозначність постаті Степана Бандери. Таку позицію висловлювали подружжя із Запоріжжя Артем та Таміла.

— Особисто для мене, Степан Бандера — неоднозначна особистість. Хоча він і є символом боротьби українського народу, але я не сприймаю Бандеру як героя. У його історії є темні сторінки, — каже Артем. — Гадаю, що в нас є чимало інших історичних постатей, що достойні

того, щоб на їх честь називали вулиці. У цілому, я не проти перейменування, щоб остаточно позбутися радянського спадку.

— Я підтримую чоловіка сто відсотково. Я не проти самого перейменування. Можливо, треба використовувати якусь іншу прив'язку до української історії. Наприклад, у нас в Запоріжжі проспект Леніна перейменовували на проспект Соборний. Це гарно і нагадує про період в історії, коли ЗУНР та УНР об'єдналися в єдину, соборну Україну, — додала його дружина Таміла.

Ірина, що живе по сусідству з вулицею Льва Толстого, зауважила, що кошти, закладені на зміну назв вулиць, потрібно було б витратити на інші, кращі цілі.

— Можливо, краще купити зимовий одяг військовим, — сказала вона. — Також я чула, що жінкам-військовослужбови-

«Треба з усім російським розривати зв'язки. Якщо нас як націю весь світ поважає, то вже час самим себе поважати»

цям потрібен одяг: вони носять незручну для них чоловічу військову форму та чоловіче взуття. Можливо, краще на це витратити кошти, а не на перейменування.

Ще одна жителька вулиці Льва Толстого Ірина висловила взагалі проти перейменування вулиці, на якій вона проживає все своє життя.

— Я ставлюсь негативно до того, що вулицю Льва Толстого взагалі перейменовують. Ми звикли до того, що ця вулиця має таку назву. І я полюбляю цього класика літератури. Але у мене немає категоричного «ні», адже я розумію, що передусім перейменування йде через те, що він російський письменник. І зараз такий порядок, що ми в цілому відмовляємося від усього російського.

У соцмережах думки вінничан теж розділилися. Радник міського голови опублікував допис про те, що вулицю збираються

Жителька вулиці Толстого Ірина висловила взагалі проти перейменування вулиці, на якій вона проживає. Каже, вони звикли до того, що ця вулиця має таку назву

Вінничанин Олег понад 50 років живе на вул. Льва Толстого. Говорить, він обома руками за перейменування вулиці на честь Степана Бандери

перейменувати, і місцеві жителі висловлювали у коментарях свої думки.

До прикладу, Тетяна Чекалюк сказала:

— Я живу на цій вулиці. Змінити назву давно пора було. Гарною є історична назва — Садки. Але якщо у нас ще немає вулиці Степана Бандери, то це буде дуже доречно.

Також підтримує перейменування вінничанка Марія Белова:

— Хочу прописку на вулиці Бандери, коли там голосування? На цій вулиці живу я, моя мама, жив мій брат, який загинув за Україну, живе відома письменниця.

Звичайно, були й ті, хто протестує проти такої ідеї. А що з цього приводу думаєте ви?

Служба перевезення для людей з інвалідністю. Як безоплатно нею скористатися?

МИХАЙЛО КУРДЮКОВ, RIA,
(095)1039671

Понад десять років у нашому місті працює Служба для перевезення людей, яким важко пересуватися самостійно. Більшість вінничан з інвалідністю знають про неї, однак від початку повномасштабної війни у Вінниці проживає й чимало переселенців, які мають захворювання опорно-рухового апарату, але про «соціальне таксі» не чули. Що їм потрібно знати про цю Службу?

Служба перевезення працює при Міському центрі соціально-психологічної реабілітації дітей та молоді з функціональними обмеженнями «Гармонія». У 2006 році Служба отримала свою першу автівку, обладнану підйомачем.

Відтоді люди з інвалідністю I і II груп із захворюваннями опорно-рухового апарату на візку та люди, яким важко пересуватися і які живуть в межах Вінницької територіальної громади, можуть безоплатно нею користуватися. З часом кількість заявок почала

зростати й постало питання розширення Служби. Нині у розпорядженні перевізника є три спеціалізовані автівки, що регулярно виїжджають на маршрути.

Найбільше викликів надходить від маломобільних людей, яким потрібно дістатися до лікарень, центрів надання адміністративних послуг, реабілітаційних закладів та вокзалів.

За словами диспетчера Служби перевезення Сергія Максимова, зростання кількості низькопідлогових тролейбусів та автобу-

сів, що є зручними для перевезення маломобільних людей, не розв'язує проблему. Щодня до диспетчерської Служби продовжує надходити понад 50 дзвінків.

Директорка центру реабілітації «Гармонія» Олена Чорнобривенко пояснила, що частина переселенців у Вінниці мають інвалідність. Ними у центрі також опікуються й надають пільги. До прикладу, є люди, які евакуювалися поспіхом і могли забути засоби для пересування, або, скажімо, свій інвалідний ві-

зок могли залишити через брак місця в автівці.

У «Гармонії» вирішили, що люди з інвалідністю з числа внутрішньо переміщених осіб, які переїхали до Вінниці, також можуть користуватися послугами Служби перевезення для людей на візках на безплатній основі.

Замовлення приймаються з 9.00 до 18.00 за телефоном: (067)430-00-62. Замовляти послугу перевезення потрібно завчасно, за два робочих дні до того, як її необхідно надати.

★ 5.0

★ 4.8

★ 5.0

Скануй та голосуй!

НАРОДНИЙ **БРЕНД** 2022

Обирайте на **top20.ua** тих, хто гідно працює та допомагає Україні наблизити перемогу!

Генеральний партнер

VIP партнер

Партнер

Партнер

Ігривий партнер

КІРА ПРОДАЛА ОБЕРЕГИ І ПОВЕЗЛА ГРОШІ ПРИТУЛУ І ДІВЧИНКА РОБИЛА ЛЯЛЬКИ-МОТАНКИ

Знову буде збирати ■ Кіра зустрілася із Сергієм Притулою і передала йому зібрані для ЗСУ гроші. Вона працювала для цього три тижні. Окрім навчання в школі і відвідування купи гуртків, 10-річна дівчинка робила ляльки-мотанки і продавали їх біля Поділля Сіті

АЛЬОНА РЯБОКОНЬ,
 RIA, (067)4333535

Гроші для ЗСУ маленька вінничанка збирає вперше. А почалося все з бажання зробити хоч щось приємне для наших захисників. Кіра зробила ляльки-мотанки і хотіла передати їх пораненим бійцям, які лікуються у Вінниці. У військовий госпіталь дівчинку не пустили, але їй вдалося потрапити до Пироговки.

— Кіра на власні кошти купила шоколадок, взяла ляльки-мотанки і пішла провідати поранених бійців, щоб просто підняти їм настрій, — розповідає Людмила, мама дівчинки. — Коли донька вийшла з лікарні, дуже плакала, тому що ця зустріч пройшла дуже емоційною.

— Що я можу зробити для наших захисників? — запитала тоді Кіра в мами.

— Збирай Притулі, йому всі діти збирають на ЗСУ, — відповіла мама доньці.

Так і вирішили.

Людмила каже, що коли до круглої суми не вистачало десь дві тисячі гривень, вона звернулася за допомогою, до класного

керівника доньки Тетяни Рижук.

— Вчителька дуже швидко підключила всіх наших вчителів Вінницького ліцею №4, а ще до збору долучилися батьки з Кірино класу, і все зібрано, — розповідає Людмила. — Тому що донька не встигала, в неї купа гуртків, і холодно вже ходити і стояти, а щоб продати все, потрібно десь півтори години. Чоловік сміється, каже, зазвичай ми здавали вчителям гроші, а тут вийшло навпаки.

Кіра з мамою поїхали до Києва. Зустрілися з Притулою, щоб передати гроші на ЗСУ. Всі їхні знайомі дуже хвилювалися, і тримали кулачки, щоб поїздка була тихою і спокійною.

— Коли зустрілася із Сергієм Притулою, я трохи злякалася, адже до того тільки по телебаченню його бачила, — розповідає Кіра. — Але все пройшло спокійно. Мене провели на екскурсію по складах, де збирають все для фронту. Показали купу речей, багато медичних засобів, ліки, спеціальні аптечки, а ще тепловізори і дрони. Коли то все побачиш, стає зрозуміло, наскільки багато грошей і часу потрібно людям вкладати, щоб наші воїни могли захищати нас.

НА НЕГАТИВ НЕ ЗВЕРТАЄ УВАГИ

Коли на сайті вийшла стаття про Кіру і Притулу, було багато коментарів, схвальних, захопливих і негативних. Суть негативу в основному про те, що «бідна дитина вкладає труд, несе гроші, а вони не знати куди йдуть». Дівчинка каже, що її ці коментарі не турбують і не розохлоджують працювати далі. Але, були випадки, коли в неї опускалися руки.

— Я стояла на вулиці з ляльками, до мене підійшла жінка, вже дістала гроші, хотіла купити, в руках тримала одну гривню і п'ять, а я говорю: «Лялька коштує 100 грн», а вона каже: «Ні, я тобі стільки не дам», — розповідає Кіра.

«Приходили багато хто за цими жовто-горячими нитками, але я спеціально приховав для вас, бо знав, що Кіра прийде»

— Я кажу Кірі, що є люди, які не мають змоги придбати ляльку за 100 грн, — розповідає мама дівчинки Людмила. — А вона мені: «Ні, мамо, ця тьота була дуже гарно одягнена».

Після того інциденту Кіра була дуже засмучена, подумала, що її ляльки просто не гарні. І попросила маму постійно ходити з нею, для підтримки. Але тим не менш, ляльки в дівчинки купують і навіть добре купують. Іноді просто дають гроші на ЗСУ, а ляльку не беруть. Або дають, наприклад, 200 грн, а беруть одну ляльку. І Кіра всі ці гроші складає на армію.

— Вона навіть мені за нитки

Кіра розповідає, що трохи злякалася, коли зустрілася із Сергієм. Адже до того тільки по телебаченню його бачила

не віддала, — сміється мама. — Каже, потім із власних віддасть.

— В мене рука не піднімається брати щось з цих грошей, вони для наших воїнів, — говорить Кіра. — Я хочу відкрити в інстаграмі магазин, там буду продавати власні вироби з епоксидної смоли, і з нього вже віддам мамі гроші.

Кіра дуже гарно ліпить з глини, пластиліну і смоли різні маленькі фігурки. Тому планує в подальшому виробляти прикраси, сувеніри. Крім цього, дівчинка ходить на англійську, на плавання, танцює в танцювальній студії і ходить до школи оффлайн. Але в майбутньому бачить себе айтішником. Каже, це можливість заробляти великі гроші і втілити в життя мрію — побудувати п'ятиповерховий будинок і зібрати під його дахом всіх рідних, і щоб було велике подвір'я, і великий басейн, і щоб собаки були — доберман, шпіц, лабрадор, акіта і ще кілька підібраних з вулиці, і кінг щоб був.

— Я коли стану заможною, буду постійно давати кошти для котиків

і собачок, в яких немає домівки, а першу зарплату я віддам на притулок для тварин, — говорить Кіра.

ЗНАВ, ЩО КІРА ПРИЙДЕ...

До речі, нитки Кіра з мамою купують на «Урожаї». І її там вже всі знають. Навіть підписують побажання на пакунках із нитками.

— Там зі сторони вул. Матросса Кошки стоїть дядько і продає нитки, він нам постійно робить знижки, а ще дев'ятий чи десятий моток дає у подарунок, — говорить мама Кіри.

— Яюсь прийшла за жовтими нитками, купую такий більш помаранчевий колір, а в нього був лише більш світлий, — розповідає Кіра. — Кажу: «Давайте мені тоді цей», а він мені: «Ти ж Кіра, ти плетеш, я для тебе спеціально залишив твій колір».

— Я сьогодні прийшла до нього купувати нитки, — говорить мама дівчинки. — А він: «Приходили багато хто за цими жовто-горячими нитками, але я спеціально приховав для вас, бо знав, що Кіра прийде».

Хочу ще більше зібрати

Після зустрічі з Притулою, і зібраних 21 тисячі грн, Кіра планує побити власний рекорд, зібрати ще більше і знову передати на ЗСУ. — Хоча тато не вірив, що я зможу навіть 10 тисяч зібрати, мамі про це сказав, але я змогла, і можу ще, — каже Кіра.

— Насправді і я не вірила, — говорить мама дівчинки. — Прикинула, це 100 лялечок, думаю, і куди ми

їх продамо, і це 100 грн за одну — хто їх купить. І дешевше теж не хотіли продавати, бо це і нитки, і час. Але якось все так швидко почалося і розігналось. Я приїхала на роботу (мама Кіри працює фельдшером на швидкій), мене питають: «Ну, скільки вже сьогодні?», а я кажу: «Вже 13 тисяч грн». А потім, раз і вже 20 тисяч, і ми вже ідемо до Притули.

Коли до Сергія Притули приїжджають діти і віддають зібрані гроші на ЗСУ, в них завжди питають, що саме купити на них?

— Так, там можна було витратити ці гроші на медичні товари або на дрони, — говорить Кіра. — Я захотіла, щоб ці гроші пішли на дрони. Бачила в інтернеті, що дрон коштує від 14 тисяч грн, тож на одного я точно назбирала.

Звільнену з полону Наталю зустріли донька та онук

ОЛЬГА БОБРУСЬ, RIA, (063)6371070

Майже сім місяців провела в російському полоні військовий медик з Бару Наталя Фіялова. Наталя служила в батальйоні морської піхоти. У полон потрапила в Маріуполі на початку квітня.

Вінничанку звільнили з полону ще 17 жовтня. Але додому дісталася майже за місяць по тому. Наталю зустрічали 13 листопада, о 6 ранку у Вінниці донька Вікторія, онук Матвій, кума Тетяна, народна депутатка Ірина Борзова, яка й повідомила радісну новину.

«Сьогодні пані Наталя вдома і нарешті змогла обійняти своїх

рідних», — написала Борзова.

Наталя Фіялова на війні з 2018 року. 3 грудня 2021 рятувала побратимів із 501-го батальйону морської піхоти у Широкиному на Донеччині. Саме там і зустріла повномасштабну війну 24 лютого.

Наталя Фіялова потрапила до російського полону в Маріуполі 5 квітня, коли перебувала на заводі Ілліча. Наталю вивезли до Росії. Спочатку в Таганрог, потім у Белгородську, а згодом у Курську область.

17 жовтня Україна звільнила з російського полону 108 жінок: 37 евакуйованих з «Азовсталі», 11 офіцерів, 85 — рядових та сер-

жантів. З них — 35 захисниць із ЗСУ, 32 — ВМС, 12 — ТРО, 8 — НГУ, включно з двома із «Азову», 5 — ДССТ, 4 ДПСУ та 12 цивільних. Серед них дві вінничанки: Ірина Стогній та Наталя Фіялова.

«Друзі, хочу всім подякувати, хто допомагав нам. Тим, хто причетний до нашої історії. В наш дім постукало щастя, та мою маму повернули нарешті в Україну. Це пекло закінчилось, — цитуємо повідомлення від доньки. — Зовсім скоро вона буде вдома. Все інше згодом! Та пам'ятаємо, що там ще є багато наших захисників, які хочуть поскоріше вийти з того пекла та бути з рідними».

Сльози від радості зустрічі рідні не стримували. Що вони пережили за час розлуки, навіть важко уявити

НА 3D ПРИНТЕРІ ВИГОТОВЛЯЄ БЛІНДАЖНІ ЛІХТАРІ

Допомога армії ■ Перший прототип свого ліхтарика Руслан Мельник надрукував для нічної риболовлі. Та після повномасштабного вторгнення вони перетворилися на незамінну на фронті річ

МИХАЙЛО КУРДЮКОВ,
RIA, (095)1039671

До повномасштабного вторгнення вінничанин Руслан Мельник працював артистом пародійного жанру. Їздив різними містами з концертами, розважав людей на святах і корпоративах, заробляв на цьому гроші. Після початку великої війни роботи не стало. Одним із перших питань до себе було: «Чим я можу бути корисним своїй країні?»

Тоді Руслан і згадав за свій старенький 3D принтер, який купив ще на початку пандемії й друкував на ньому підставки для телефонів. Тепер же вирішив виготовляти на ньому «Світлячки», або як їх врешті назвали українські військові — бліндажні ліхтарі.

З ЧОГО СКЛАДАЄТЬСЯ ЛІХТАРИК?

Майстерню облаштував прямо на балконі квартири. Придбав 3D пластик, літій-іонні акумулятори, неодимові магніти, модулі зарядки для type c та micro usb, і почав майструвати.

Корпуси для ліхтариків винахідник друкує на 3D принтері. У роботі також використовує деякі деталі з перегорілих LED-лампочок. У кожному «Світлячку» по чотири світлодіоди, що живляться від акумулятора. Заряджається пристрій за допомогою USB: від розетки, повербанка тощо.

За словами Руслана, пристрій може безперервно працювати близько семи годин, а заряджається він близько двох. Кожен ліхтар вінничанина має магніт, щоб його можна було чіпляти до будь-якої металевої поверхні. Нерідко, продовжує він, військові забувають цвях на стелі бліндажа й вже до нього прикріплюють «Світлячка».

— Вперше я зробив такі ліхтарі для себе, щоб користуватися ними на нічній риболовлі, а вже після повномасштабного наступу почав виготовляти їх і

«Можливо, мої ліхтарі не такі гарні як на заводах, але за них не соромно. Своє призначення вони виконують добре»

для ЗСУ, — розповідає Руслан Мельник. — Це нескладна у виготовленні річ, однак вона дуже потрібна у бліндажах. Двох таких з головою вистачить, щоб освітлити весь.

ПОПИТ ПЕРЕВИЩУЄ ПРОПОЗИЦІЮ

Необхідні для виготовлення матеріали вінничанин спочатку закуповував лише за власні кошти. Пізніше почали підтримувати знайомі волонтери або підприємці, які могли, наприклад, знаходити й передавати йому перегорілі LED-лампочки.

За кілька місяців Руслан Мельник зібрав близько 300 ліхтариків. Більшість із них зараз освітлюють бліндажі наших військових

— За весь час я зробив близько 300 таких ліхтарів. Я б хотів більше, але у мене дуже старий і повільний 3D принтер. Є проблема і з місткістю моєї майстерні — на балконі особливо не розгуляєшся, — сміється Руслан. — Зараз я маю понад сто замовлень на такі ліхтарі. Мені постійно телефонують хлопці з фронту, Нацгвардії, тероборони, з деокупованих міст і прості цивільні. Я хочу їм всім допомогти, але не маю такої можливості.

Вінничанин сподівається, що у найближчому майбутньому йому вдасться придбати більш сучасний принтер, здатний одночасно друкувати по дві деталі та зі значно більшою швидкістю.

Завданням № 2, продовжує він, є пошук приміщення під нову майстерню. Руслан каже, що має

навіть кількох знайомих, які зголосилися приєднатися до корисної справи, якщо з'являться місця для роботи.

— Можливо мої ліхтарі не такі гарні як на заводах, але мені точно за них не соромно. Хлопцям із дівчатами світло, комфортно, а значить своє призначення вони

виконують добре, — продовжує Руслан. — Приємно також, що знаходиться можливість давати друге життя вторинній сировині, таким чином піклуватися про екологію. Ті ж лампочки просто викидають на смітник, а у моєму винаході вони відіграють доволі важливу роль.

Підтримати ініціативу

Ініціативу Руслана Мельника можуть підтримати усі охочі. Для цього йому можна передати 3D пластик, літій-іонні акумулятори з потужністю не нижчою за 2300 мА/год, неодимові магніти, модулі зарядки для type c та micro usb.

Також ви можете підтримати проєкт вінничанина фінансо-

во. Це допоможе йому швидше придбати необхідний для більш якісної роботи принтер та збільшити обсяги виробництва «Світлячків».

4149 6293 5333 8155 — Мельник Руслан Миколайович
З приводу співпраці або замовлень пишіть вінничанину на Фейсбук: Ruslan Melnik

Від модних костюмів до плитоносок: дизайнер Дмитро Чернега шиє амуніцію для захисників

ЛАРИСА ОЛІЙНИК, RIA, (068)0060772

Вінницький дизайнер Дмитро Чернега на початку повномасштабної війни переформатував свою діяльність. В лютому він відклав пошив брендів чоловічих костюмів і почав шити амуніцію для українських військових. Ініціативу підтримали вінницький фотограф Євген Чернецький та співачка Lida Lee.

— Я подумав тоді, а чим я можу допомогти нашим військовим, окрім передачі продуктів? — розповідає Дмитро Чернега. — Вирішив, що мої знання в плані текстилю знадобляться. І ми почали підшукувати тканину для плитоносок, адже тоді на них був великий дефіцит. Спочатку це була поліцейська плитоносок, потім ми цей варіант доповнили і зупинилися на плитоносках на-

тиського зразка.

В ательє дизайнера шиють кілька варіацій плитоносок: чорні — за стандартами НАТО, темно-зелені та піксельні. Плитоноски від Дмитра Чернеги тестують військові. Усі побажання українських захисників працівники ательє намагаються врахувати.

— З часом до пошиття плитоносок додалися підсумки, підгранатниці, аптечки, можливо незабаром будем відшивати форму, — говорить дизайнер. — З тканиною і фурнітурою допомагали волонтери — передавали кошти, були фабрики, які надавали спеціальну тканину. Також підтримали люди з-за кордону, інвестували в наше виробництво.

З початку війни Дмитро з командою пошили та передали нашим військовим більше трьох тисяч плитоносок і дев'ять тисяч

підсумків. Налагодили співпрацю з командирами військових частин. Якщо захист треба безпосередньо у зону бойових дій — амуніцію надсилають поштою.

— Спочатку амуніцію, окрім військових, безкоштовно надавали також медикам, рятувальникам, журналістам, — розповідає Чернега. — Зараз ми беремо за кожен виріб трохи більше собівартості, адже донати зменшилися, а зарплату швачкам платити потрібно. З цією метою також відновили пошиття модного чоловічого одягу.

Військові вироби не обійшлися без дизайнерського почерку: до пікселью Дмитро Чернега додавав чорну тканину, також вишивав герб України. Більше спиралися на якість і надійність. Адже це найважливіше хлопцям на фронті.

В ательє дизайнера шиють кілька варіацій плитоносок. Дмитро з командою пошили та передали їх нашим військовим більше трьох тисяч і дев'ять тисяч підсумків

Ворог нищить енергетичні системи. Як зберегти критичну інфраструктуру?

БЛОГ

ПРЕСЛУЖБА
АТ «ВІННИЦЯГАЗ»

Ворог веде прицільний вогонь по об'єктах критичної інфраструктури — водогонях, електричних та газових мережах. Знищено близько 40% енергетичної системи. Підприємства — надавачі послуг оперативно відновлюють зруйновані об'єкти. Однак наявні ресурси для цього обмежені. Енергетики уже б'ють на сполох, наголошуючи, що використали для відновлення зруйнованих мереж усі запаси.

Зі свого боку компанія «Вінницягаз» у міжопалювальний період виконала усі необхідні заходи для забезпечення належного стану та надійного функціонування газорозподільної системи регіону. Зокрема, встановили на заміну застарілим 68 сучасних ШГРП, 35 станцій катодного захисту, 4,5 тис. будинкових регуляторів тиску. Замінили понад 4 км підземних газопроводів, які вийшли з ладу та проклали 2 км нових для оптимізації роботи системи. Встановили 14 нових засувок, понад 13 тис. лічильників тощо. Загальна сума інвестицій склала близько 88 млн грн. Система готова до сталого проходження опалювального сезону.

Виконати усі заплановані роботи ми змогли завдяки нашим досвідченим працівникам, власному виробництву газороз-

подільного обладнання та співпраці з нашими європейськими партнерами. Придбати усе необхідне для роботи допоміг наш логістичний центр РПК.

В умовах війни доводиться виконувати й не заплановані, додаткові заходи. А це додаткові витрати. Так, зараз ми по всій області облаштуємо захисні укріплення для захисту від пошкодження ключових вузлів газорозподільної системи. Надаємо допомогу нашим колегам із деокупованих територій у відновленні пошкоджених обстрілами і бомбардуваннями мереж.

У сьогоднішніх умовах війни та загрози пошкодження мереж, у підприємств критичної інфраструктури має бути стратегічний запас не лише для поточних ремонтів, усунення аварійних ситуацій, а й додатковий запас комплектуючих, обладнання, запчастин, розхідних матеріалів, пального тощо на випадок руйнувань та необхідності оперативного відновлення систем.

Тут підприємства критичної інфраструктури, і «Вінницягаз» зокрема, стикнулися з проблемою неплатежів, які породжують багатомільйонні борги та відповідно дефіцит коштів для утримання мереж, їх ремонту та захисту.

Так, на кінець жовтня заборгованість споживачів усіх категорій за отримані послуги розподілу газу перевищила 115 млн

грн. З них понад 55 мільйонів нам боргують побутові споживачі, тобто населення. Майже 46 мільйонів — теплопостачальні підприємства. Понад 14 мільйонів — промисловість. Решту — бюджетні та релігійні організації.

Ми розуміємо усю складність ситуації. Однак те, як ми вистімо перед сьогоднішніми викликами, залежить від кожного з нас. Кожна сплачена платіжка за розподіл газу — це участь і вклад кожного споживача у підтримання енергетичної безпеки регіону. У те, щоб усі ми разом пройшли цю зиму і цей опалювальний період з теплом.

А газовики зроблять усе, щоб на конфорках був газ.

Працюємо в посиленому режимі, забезпечуємо розподіл газу до 500 тис. споживачів. Підготували мережі до зими та 24/7 пильнуємо за їх стабільною роботою, безперебійним та безаварійним процесом доставки газу. Щоб у кожній оселі був газ, а з ним тепло, можливість зігрітися, приготувати їжу, підігріти воду. Ми зможемо виконати свої функції при наявності необхідних матеріальних та грошових ресурсів. Потрібен стратегічний запас на випадок екстрених ситуацій. Це нас особливо турбує з наближенням холодів.

Тариф на послуги розподілу газу для АТ «Вінницягаз» встановлений державним регулятором НКРЕКП з січня поточного

року та становить 2,112 грн за 1 куб в місяць. На період воєнного стану тариф залишається незмінним.

Послуги розподілу газу сплачуються щомісяця рівними платежами. Розмір щомісячної плати визначається щорічно, виходячи з об'єму використаного газу конкретним споживачем у попередній газовий рік. На 2023 рік споживачі уже можуть поррахувати розмір своєї плати. Для цього потрібно взяти кількість спожитого ними газу за період з жовтня 2021 р. по вересень 2022 р. Помножити цей об'єм на тариф та поділити на 12 місяців.

До кінця поточного року розмір щомісячної плати за розподіл газу не зміниться.

Строк оплати — до 20 числа місяця, в якому отримуєте послуги. Тобто, до 20 листопада за листопад.

Ми дякуємо усім споживачам, які вчасно сплачують послуги. Багато наших клієнтів вже сплатили до кінця року. А вже щомісяця платіж за розподіл газу стає сталим. А оплата за кілька місяців дає змогу заощадити на банківській комісії.

Звертаємося до усіх наших клієнтів з проханням з розумінням поставитися до ситуації та вчасно сплачувати за доставку газу.

Зі свого боку ми беремо на себе відповідальність забезпечити належну роботу газорозподільної системи, оперативну ліквідацію аварійних ситуацій та стабільну доставку газу.

514277

Чому наш міністр освіти каже, що студенти втікають за кордон, щоб не сидіти в окопах?

БЛОГ

ТАІСА ГАЙДА,
ГРОМАДСЬКА ДІЯЧКА

Дивись, мамо, це моя наукова лабораторна робота. Я навчаюсь 24\7, щоб отримати гарні знання і бути корисним своїй країні.

Але чому наш міністр освіти каже, що студенти втікають за кордон, щоб не сидіти в окопах? Він же має сприяти навчанню?

Мій син почав навчатися в універси-

теті на інженера-електронника задовго до повномасштабного вторгнення. Він виграв міжнародний грант, який давав йому право обрати будь-яку з політехнік Польщі. Було відібрано всього 4 дітей серед 200, які взяли участь у конкурсі. Підписав контракт на увесь період навчання з Польським національним агентством з питань академічного обміну. Після закінчення мріє повернутися в країну і працювати у сфері оборони як інженер.

Але своїми словами наш міністр освіти шкарлет знівельовав усі досягнення мого сина і сотень студентів по усьому світу, які здобувають якісну освіту.

Офлайн, з купою лабораторних робіт і проведенням дослідів. Бо у них є можливість навчатися зі світлом, без тривоги і по графіку. Вони можуть навчатися 24\7. А наші студенти банально не можуть навіть через ту ж відсутність Інтернету.

Я думаю, міністру шкарлету варто власним прикладом показати, що піти

на війну потрібно всім, а не тупо селфітись, коли ворог відійшов від Київщини, у військовій формі і розказувати, як він хотів записатися у тероборону «але отримав інший наказ».

Нагадаю, що студенти не раз протестували проти призначення шкарлета міністром освіти, через знайдений плагиат у його наукових роботах, але президент Зеленський на зустрічі зі студентами Могиланки сказав, що маємо бути вдячні міністру «бо не втік».

РЕКЛАМА

МИСЛИВСЬКИЙ МАГАЗИН

SAPSAN

Човни, двигуни, одяг, взуття, спорядження

МИСЛИВСТВО
САМОЗАХИСТ
СЕЙФИ

sapsan.vn.ua

м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 23
тел. (098) 920 49 55

МІНІТРАКТОРИ
ВІД 16 ДО 50 К.С.

тел. (068) 872-70-51

514172

505183

«ВОНИ ЗАХИЩАЮТЬ НАС, А МИ ЇХ»

Допомога армії ■ У одному з волонтерських центрів працюють «Вінницькі павучки». Щодня, зранку до вечора, вони плетуть сітки для військових. Кількість зробленого вже переважила за сотні, а якби маскування можна було викласти вздовж, то це були б кілометри. Як змінюють свою продукцію з настанням зими? Та в чому є потреба?

ВАЛЕРІЙ ЧУДНОВСЬКИЙ,
НАТАЛІЯ КОРПАН, RIA, (063)7758334

Працюють «Вінницькі павучки» не з 24 лютого 2022-го, а з 2014 року. Але з початком повномасштабної війни їхня діяльність вийшла на промисловий масштаб. Бо якщо одну сітку плели тиждень, то тепер за день можуть сплести 5–6 одиниць.

— Зараз, крім сіток, ми робимо килимки для сидіння, подушки... Одним словом, все робимо для фронту, — каже волонтерка Валентина Процюк. — Скільки я вже сіток сплела — не рахую. Але поки триватиме війна, для мене це буде єдина робота.

Зі зміною пори року змінюють і вигляд маскувальних сіток. Зараз, за словами Валентини, вони плетуть «пізню осінь». Починають плести й сітки, що імітують брудний сніг.

Ті стрічки, які нарізала з тканини Валентина Процюк, беруть в руки інші волонтери. Вони їх вплітають у каркаси на рамах, під маскувальні сітки. І працюють над ними як вінничани, так і переселенці.

Переселенка з Херсона Тамара, після того, як переїхала до Вінниці, теж прийшла плести сітки.

— Я знаю, які на Херсонщині степи, піски. Тому роблю сітки, які чудово вписуються в ландшафт нашого регіону, — каже Тамара. — Я на пенсії, мені є що робити. Але я хочу допомогти нашій армії, нашим захисникам,

Плетуть сітки й переселенці. Херсонка Тамара після пережитого в окупації просто не могла сидіти вдома

в міру моїх сил та можливостей. Бо після пережитого в окупації я не можу просто сидіти вдома.

Тетяна Косенко одна з тих, хто доєднався до «павучків» після повномасштабного наступу росії. Тут вона вдень волонтерить, а вночі, зі свого телефону, займається підприємницькою діяльністю.

— Із 24 лютого ми всі почали плести сітки. Прийшла сюди, тут

Юрій Литвинов – один із найстарших «павучків». Чоловік переїхав до Вінниці з Краматорська, і ще з 2014 року плете сітки

є волонтери, які просто поділилися зі мною своїм досвідом. Загалом, я напевно вже сотні метрів сплела цих сіток. Я працюю тут щодня і працюватиму до самої перемоги, — сказала Тетяна.

Юрій Литвинов — один із най-

старших волонтерів-«павучків». В університеті у Краматорську 82-річний кандидат економічних наук був завідувачем кафедри. Із 2014 року живе у Вінниці та щодня приходиться плести сітки. Зараз працює над «зимовим» маскуванням.

— Ця сітка імітує сніг. І безпілотники, завдяки такому маскуванню, не зможуть побачити позиції наших військових. Таким чином ми їх захищаємо від БПЛА. Військові захищають нас, а ми захищаємо їх, — сказав пан Юрій.

Як я можу допомогти волонтерам і ЗСУ?

Питаємо, в чому у «Вінницьких павучків» є наразі потреба? Можливо, треба допомогти з тканиною чи іншими дефіцитними матеріалами? — Є потреба в робочих руках. Потрібно прийти сюди та допомогти плести сітки, бо це спільна війна для всіх українців, — говорить Валентина Процюк. — Якщо на початку повномасштабного вторгнення — сюди приходили 100–150 людей

плести сітки, то зараз, в обідню перерву, не більше 45.

Окремо Валентина Процюк хотіла б подякувати Віталію за тканину для сіток. А також волонтерському екіпажу з Могилів-Подільського за постійну допомогу «Вінницьким павучкам».

— Не маєте можливості прийти до нас і поплести сітки? То зв'яжіть теплі шкарпетки хлопцям. Або зро-

б'ть окопні свічки. Допомога потрібна всіляка, — наостанок сказала Валентина.

Адресу волонтерського центру «павучки» попросили не розголошувати, з міркувань безпеки. Якщо ви можете допомогти матеріалом для сіток чи має трохи вільного часу для плетіння — телефонуйте за цим номером: (096)768-86-43, Валентина.

«Тут вони будуть почуті». У Вінниці запрацював хаб для переселенців з інвалідністю

НАТАЛІЯ КОРПАН, RIA, (097)1448132

Громадська організація «Паросток» вже понад 20 років допомагає людям з інвалідністю, а з початку повномасштабного вторгнення команда організації запустила новий проєкт — «Центр захисту та підтримки для ВПО з інвалідністю».

У громадській організації кажуть, що чимало людей з-поміж ВПО з інвалідністю та членів їх родин відчувають труднощі в адаптації на новому місці. Тому в їхньому хабі працюють кваліфіковані психологи та соціальні працівники з багаторічним досвідом.

У новоствореному хабі надають всілякі види послуг, починаючи від консультування із загальних питань, і закінчуючи наданням продуктивних наборів.

Ми завітали у Центр 10 листопада в розпал робочого дня. У хабі саме роздавали продуктивні набори, які привезла благодійна організація «Карітас». Понад 220 осіб з інвалідністю та членів їхніх родин отримали їх. Як каже директор релігійної місії «Карітас-Спес-Вінниця» римокатолицької церкви Євген Маркевич, вони вже не вперше привозять продуктивні набори у цей

Центр. Говорить, у пакунках є найнеобхідніше — речі першої потреби та харчі.

— У нашому хабі переселенці, які мають інвалідність, можуть отримати консультації та підтримку. Майже щодня ми отримуємо понад 30 звернень, — розповідає голова правління ГО «Паросток» Ірина Саранча. — Всі послуги, які ми надаємо, допомагають людям з інвалідністю відчувати себе більш захищеними. Насамперед люди хочуть бути почутими, хочуть спілкування. Є люди, які мають проблеми з мовленням, слухом, зором, і їм може бути важче отримувати послуги в гуманітарних хабах. Ми для цього створили простір, де їм нададуть стільки часу, скільки їм потрібно.

На сьогодні у хабі зареєструвалося близько 170 переселенців з інвалідністю. У Центрі дбають і про вінничан.

— У нас також є психолог, який надає допомогу. Індивідуальні консультації проводяться й онлайн. Ми допомагаємо й з перекладом документів на англійську мову та ксерокопюванням документів, — продовжує Ірина.

Крім того, у хабі можна скористатися послугами пральні та швейної майстерні. Ці види по-

слуг популярні, бо багато переселенців отримують одяг у гуманітарних центрах. Цей одяг часто може потребувати ремонту, наприклад, шось підкоротити. А переселенці можуть не мати змоги самостійно відремонтувати одяг або звернутись до платних ательє.

У хабі ми зустріли харків'янку Вікторію, яка саме принесла речі сина у швейну майстерню.

— У мене син має інвалідність, і ми з ним двічі на тиждень приходимо сюди зайнятися. Він тут малює, намагається писати, — розповідає жінка.

Швейна майстерня у громадській організації «Паросток» працювала й до 24 лютого. Тут люди з інвалідністю вишивають, шують. Наприклад, раніше вони часто шили маски, прихватки, кухонні рукавички. Одна з майстринь майстерні — Надія Шафранська. Розповідає, що переселенці часто звертаються за їхніми послугами, каже, тричотири людини в день зазвичай приносять речі.

— Ми хочемо допомогти у ці важкі хвилини, як можемо, — говорить Надія.

Проводять у хабі й арттерапевтичні заняття для родин ВПО з інвалідністю та розвиваючі заняття для дітей. Останні прово-

У Вінниці працює «Центр захисту та підтримки для ВПО з інвалідністю». Там переселенці можуть отримати широкий спектр послуг

дять членкиня ГО «Паросток» Анастасія.

— Я готую дітей до школи, бо педагогиня за освітою. Займаюся з дітками, які переїхали зі східних та південних областей України, — каже Анастасія. — Перед відкриттям хабу ми не знали, чи буде достатня кількість пересе-

лентів з інвалідністю, які потребуватимуть нашої допомоги. Але тепер щодня приймаю безліч дзвінків.

Щоб отримати послуги, можна звертатися за номером: (093) 4428142 з 10.00 до 16.00 (крім суботи та неділі). Адреса хабу: Замостянська, 51.

ХАТА НА ХУТОРІ ДІДА АБАЗА. МУЗЕЮ КОЦЮБИНСЬКОГО — 95!

Ювілей ■ У невеликому будинку посеред Вінниці народився і жив класик української літератури Михайло Коцюбинський. Восьмого листопада 1927 року у садибі відкрили музей, який став першим літературно-меморіальним музеєм в Україні. Журналісти RIA відвідали музей у його 95-річний ювілей та дізналися чимало цікавого про садибу та її знаних мешканців

ЛАРИСА ОЛІЙНИК,
 RIA, (068)0060772

Михайло Коцюбинський — одна з найяскравіших і найсвоєрідніших постатей в українській та усій світовій літературі кінця XIX та початку XX сторіччя.

Життєвий і творчий шлях Сонцепоклонника тісно пов'язаний з Вінниччиною. Понад десять населених пунктів Вінницької області шанобливо зберігають пам'ять про перебування письменника або його сім'ї. Серед них: Зарванці, Радівці, Бар, Клембівка, Шаргород, Лопатинці, Михайлівка, Кукавка, Станіславчик, Пиків. Багато незабутніх подій життя письменника пов'язані з Кам'янцем-Подільським.

Але серед усіх цих місць є одне особливе, яке вже давно стало національною святинею нашого народу — невеликий будинок у Вінниці, де 158 років тому народився письменник і прожив з перервами до 1897 року, а через 30 років після від'їзду, 8 листопада 1927 року, тут був урочисто відкритий літературно-меморіальний музей М. М. Коцюбинського, який став першим в Україні.

ХУТІР ДІДА АБАЗА

Цю частину землі, на якій зараз знаходиться музей, придбав ще у 20-х роках 19 століття дід письменника Максим Абаза та побудував хутір, назвавши його Абазівкою.

— Хутір займав площу від залізничного вокзалу до Південного Бугу, він нараховував дев'ять хат, — розповідає Лариса Кравченко, директор музею М. Коцюбинського. — Хата, у якій народився Михайло Коцюбинський, раніше була клунею, яку згодом перебудував Максим Абаза та віддав на посаг майбутній

матері письменника. Хата дідуся письменника не збереглася.

Батько письменника, Михайло Матвійович, був дрібним державним службовцем (губернським секретарем). Від природи людина неспокійна, він не терпів утисків начальства й тому змушений був часто змінювати роботу. Тож сім'ї доводилося мандрувати з місця на місце.

Своїм вихованням Михайло зобов'язаний матері, Гликерії Максимівні, яка походила з аристократичних родів — польського (по материній лінії) і молдавського (по батьковій). Від неї він успадкував «тонку душевну організацію», «любів і розуміння природи».

Після того, як Коцюбинські продали хату і садибу у 1897 році, виїжджаючи до Чернігова, будинок мав кількох власників. Протягом багатьох років будинок не ремонтували і ліва половина його зовсім завалилася. В правій, напівзруйнованій половині й добув мешкало три родини.

На території садиби, крім будинку, збереглися комора, сторожка. У саду ростуть липи, вік яких сягає 300 років, груші-глеки, посаджені дідом письменника Максимом Абазою, а ще привезені Михайлом Михайловичем із Криму тамариск і магонія падуболиста. Також на території садиби є субтропічні агави, які любив письменник.

ПЕРШИЙ В УКРАЇНІ ЛІТЕРАТУРНО-МЕМОРІАЛЬНИЙ МУЗЕЙ

У 1920-ті лектор укрпедтехнікуму О. В. Троцюк разом зі студентами розшукав будинок, в якому жила сім'я Коцюбинських. Взимку 1925 року молодший брат письменника — Хома Михайлович приїхав у своїх службових справах до Вінниці. Він звернувся до школи імені М. Коцюбинського, щоб при-

На території садиби, крім будинку, збереглися комора, сторожка. У саду ростуть липи, вік яких сягає 300 років, груші-глеки, посаджені дідом письменника Максимом Абазою

вернути увагу до будиночка.

Хома Коцюбинський планував створити з колишньої садиби Коцюбинського заповідник з низкою дитячих культурних установ та громадських організацій задля популяризації творчості Михайла Коцюбинського.

Ремонтні й реставраційні роботи розпочалися саме під керівництвом брата письменника. Як дбайливий та енергійний господар він дістає необхідні матеріали, відновлює будинок та садок. Його гордістю були квіти.

Восьмого листопада 1927 року Хома Коцюбинський урочисто відкриває Вінницький літературно-меморіальний музей М. М. Коцюбинського, перший

Зараз музей працює в дистанційному режимі, проводить онлайн-марафон «Знайомі незнайомці», онлайн-виставки тощо

в Україні. Він з родиною спочатку мешкав у двох із п'яти кімнат музею, потім оселився в адмінбудівлі закладу. У хаті, де народився письменник, вперше побачила світ донька Хоми — Михайлина Хомівна Коцюбинська, українська літературознавиця, перекладачка.

У 1934 році директором музею призначають наймолодшого сина письменника Романа Коцюбинського, але згодом він потрапив під прес політичних репресій того часу. Далі музеєм керував Олександр Лева-

Реставрації заклад очікував 50 років. Під час ремонту у музеї Коцюбинського натрапили на першу дошку з назвою закладу за 1927 рік

да — український драматург, письменник та кіносценарист, якого згодом заарештували як ворога народу.

— Зі спогадів Олександра Левади ми дізнаємося, що музей у 1930–1940 рр. був центром мистецького життя Вінниці, — каже Лариса Кравченко. — Тут базувалося літературне об'єднання, до якого входили поети, прозаїки, літературознавці. До музею приходили поспілкуватися, тут організовувалися літературні збори, вечори, дискусії, вистави місцевого та гастролюючих театрів.

У складні роки окупації за часів Другої світової війни частина предметів музейної колекції була втрачена, а в самому приміщенні загарбники влаштували авторемонтну майстерню.

Музей відвідували відомі українські письменники, серед яких Павло Тичина, Володимир Сосяра, Андрій Малишко, Максим Рильський, Михайло Стельмах та інші. Вінницький літературно-меморіальний музей М. М. Коцюбинського став методичним центром для літературних музеїв області.

ОЧІЛЬНИКИ МУЗЕЮ

У роки незалежності України заклад очолювали знані діячі культури. З 1994 по 1997 рік

директором Вінницького музею Коцюбинського був призначений заслужений працівник культури України Василь Циганюк. За його керівництва поживалася наукова робота закладу, проведене оновлення саду та насадження молодих дерев. До 70-річчя музею Василь Циганюк у співавторстві з Юрієм Гуменюком видають книгу «Народознавчі мотиви в творчості М. Коцюбинського».

З 1998 по 2017 рр. музей очолював заслужений діяч мистецтв України Федір Панчук. За 19 років директорства Федора Панчука заклад став осередком для творчої інтелігенції Поділля, покращується матеріально-технічна база, наукова та виставкова робота.

З 2018 року музей очолює Лариса Кравченко. Під її керівництвом проводиться наукова та пошукова робота над створенням нової сучасної інтерактивної експозиції.

Чималих зусиль доклала Лариса Кравченко до проведення ремонту та реставрації пам'ятки історії національного значення «Садиба письменника і громадського діяча М. М. Коцюбинського», а також капітального ремонту адміністративної будівлі. На ці роботи заклад очікував понад 50 років.

Завдяки реставрації музей вистояв 14 липня

У 2021 році у музеї-садибі Коцюбинського провели масштабні ремонтно-реставраційні роботи. Оновили головні меморіальні будівлі — хату, де народився письменник, а також комору та сторожку, які родина Коцюбинських використовувала у господарстві. За словами директора музею Лариси Кравченко, саме проведені відновлювальні робо-

ти допомогли будинку вистояти під час ворожого ракетного обстрілу Вінниці 14 липня. Відремонтовано й адмінбудівлю музею.

Зараз літературно-меморіальний музей Михайла Коцюбинського працює в дистанційному режимі, проводить онлайн-марафон «Знайомі незнайомці», онлайн-виставки тощо. Під час заходів усі

бажаючи можуть дізнатись мало-відомі факти про письменника, його родину та друзів.

На жаль, колективу музею не вдалося урочисто відзначити поважну 95 річницю свого закладу — у час війни не до святкувань. За словами керівництва, заклад відкриють для відвідувачів після завершення реставрації та бойових дій в Україні.

УКРИТТЯ, ЯКЕ ВИТРИМАЛО ОБСТРІЛ 14 ЛИПНЯ. ЯК ЙОГО ОБЛАШТУВАЛИ?

Убезпечились ■ Вимушено пройшов «контроль якості» прихисток у будинку на Коцюбинського. Цей дім, навпроти Будинку офіцерів, зазнав суттєвих ушкоджень від ракет росіян 14 липня. Усі, хто були в найпростішому укритті, залишилися живими й здоровими. Що має бути в укритті? Ділиться досвідом голова ОСББ Оксана Мезенева

ВАЛЕРІЙ ЧУДНОВСЬКИЙ,
НАТАЛІЯ КОРПАН, RIA, (063)7758334

— У нас облаштоване укриття. Воно невеличке, але дає нам надію на те, що воно нас збереже, — каже на початку зустрічі голова ОСББ на Коцюбинського Оксана Мезенева.

Їхній будинок знаходиться впритул до площі Перемоги. І мешканці натерпілися жаху, коли росіяни 14 липня обстріляли Будинку офіцерів.

— З перших трьох під'їздів повилітали вікна, разом із рамами. Покрівлю побито осколками. Усе це падало перехожим на голову. Але наше укриття витримало. Всі, хто тут був, залишилися живими й здоровими, — каже Мезенева.

Перед настанням зими мешканці цього будинку вирішили, що разом з укриттям в будинку буде діяти ще й пункт обігріву,

для якого вже заготовили буржуйку та генератор.

УКРИТТЯ НАЧЕ «КВАРТИРА» ЗІ ЗРУЧНОСТЯМИ

Оксана Мезенева опікується будинком, якому близько 80 років. Він складається з кількох частин на чотири й п'ять поверхів, загалом розрахований на вісім під'їздів.

Тут досі ліквідовують наслідки ракетного обстрілу площі Перемоги: за сприяння міськради міняють покрівлю та вікна у під'їздах, благодійні організації допомогли мешканцям будинку замінити вибиті вікна у квартирах.

Прямуємо до укриття, яке тут в одному з підвалів. Після сходів «ховається» дещо тісне приміщення з низькою стелею. Але тут чисто, а у повітрі не відчувається традиційних запахів підвалів —

каналізації, вогкості та плісняви.

— Ми почали займатися цим приміщенням ще задовго до війни. У 2016 році поміняли труби холодного і гарячого водопостачання. Зробили кімнату, щоб прибиральниця мала тепле місце, де перевдягнутися взимку, — розповідає голова ОСББ Оксана Мезенева. — З настанням великої війни я повністю переключилася на те, щоб це приміщення переробити під укриття.

Почали з прибирання. Потім люди позносили у підвал теплі

Нині з укриття роблять пункт обігріву. Є буржуйка та придбали генератор за 20 тисяч гривень

речі та стільці. Згодом робили стяжку підлоги. Власноруч потинькували та пофарбували стіни.

Тепер їхнє укриття поділено на кімнати. В імпровізованій «дитячій» є забавки для дітей. Є своєрідна «відпочивальня» з великим диваном, на якому можна не тільки присісти, а й лягти. Тут також є телевизор, електрочайник, запас харчів і води, аптечка та багато іншого.

— Завдяки перемозі на конкурсі від «Подільської громади» ми отримали десять тисяч гривень і за ці кошти зробили в укрит-

«Зараз, коли ми вже трошки підготувалися, я спокійніша за свого онука», — каже Оксана Мезенева. Укриття в будинку в їхньому ОСББ робили з початку повномасштабної війни

ті туалет з помпою. Я вважаю, що це першочергова річ, адже коли люди в стресі, то й діти, й дорослі — всім дуже хочеться в туалет, — говорить Мезенева.

І до того ж, в укритті є безплатний Інтернет: його провів місцевий провайдер «Еверест». Голова ОСББ каже, що цей Wi-Fi для них безоплатний, поки триватиме війна.

«ЦЕЙ ПРИХИСТОК ЩЕ Є КУДИ РОЗШИРЯТИ»

З їхнього укриття є три входи-виходи, що голова ОСББ вважає «дуже цінною особливістю цього приміщення».

— Бо ми в будь-якому разі зможемо вибратися з цього укриття. Ба більше, під укриття ми переобладнали тільки один підвал. А таких під наших будинком є ще сім! Тобто, ми можемо суттєво розширити приміщення для сховку, — каже Оксана Мезенева.

І до слова, це почали робити й самі мешканці.

— Одна жінка, в якої була однорічна дитина, переобладнала одну з комор у підвалі під кімнату: поставила диван, телевизор, постелила лінолеум на підлогу, ми допомогли побілити стіни та провести освітлення. Там у пер-

ші дні війни вона з дитиною і ночувала. Бо тоді нічого не було зрозуміло, й тривоги були значно частіше. Не так, як зараз, — каже Мезенева.

Крім перспективи розширення, в ОСББ вже працюють в напрямку того, щоб зробити пункт обігріву в укритті.

— Ми отримали рекомендації від міськради, що потрібно зробити пункт тимчасового обігріву, на випадок аварійних відключень світла, газу та опалення. Обговорювала це з мешканцями, і ми вирішили, що треба придбати генератор (потужність до 3 кВт, 20 тисяч гривень — авт.) та буржуйку, — каже голова ОСББ.

Мешканці на це погодилися й тому, каже Оксана Мезенева, що міськрада пообіцяла компенсувати 50% витрат на пункт обігріву ремонт у будинку.

— Буржуйка у нас поки не підключена. Міркуємо над тим, як і куди вивести димовідсмокочувач. Генератор вже є. Ми його увімкнемо, коли буде надзвичайна ситуація зі світлом, — говорить голова ОСББ Оксана Мезенева. — Українцям все під силу. Ми багато чого не знаємо, багато чого не вміємо. Але життя нас вчить. Навіть у такий складний та небезпечний час.

Поради, чим потрібно обладнати укриття

— Що важливо? У пункті обігріву обов'язково мають бути ковдри, пледи. 14 липня був обстріл. На вулиці 25 градусів тепла. Але всіх у підвалі трусило: частково від прохолоди, частково від стресу. Ці ковдри нам стали у нагоді: люди у них куталися, пили гарячий чай і заспокоювалися, — каже голова ОСББ Оксана Мезенева.

На випадок, якщо в їхньому укритті доведеться ночувати — є матраци, подушки, каремати, спальники та навіть стара армійська розкладачка.

— Наступне — треба мати якийсь запас теплих речей. Знову ж таки,

був обстріл і моя донька вибігла з квартири в одній нічній сорочці. А тут в укритті й сусіди, і незнайомі люди. Добре, що завчасно повісили зимові куртки. От в одну з них я й одягнула доньку. Тому, деякі речі потрібні. Ніхто не знає, де і як нас може застати біда, — радить Оксана.

Крім того, в їхньому укритті є запас як питної, так і технічної води. Разом з цим — мінімальний запас харчів, які мають довгий термін зберігання: печиво, сухарі, галети, чай. І ще треба мати одноразовий пластиковий посуд.

— В одній із шаф ми зберігаємо

аптечку, ліхтар, свічки, одноразові рукавиці. І свисток є. Дивилася «Титанік», то там головну героїню фільму, Розу, врятував якраз свисток. Поклала його про всяк випадок, бо хто його знає, як воно буде, — каже голова ОСББ.

— Я вважаю, це для нас серйозний урок. Що не треба було так безтурботно поводитися, коли війна була далеко. Потрібно було вже давно готувати укриття, про всяк випадок. Зараз, коли ми вже трошки підготувалися, я буду спокійніша, що мій онук, якому чотири роки, тут буде в безпеці, — додала Оксана Мезенева.

РЕКЛАМА

ПРОГРЕСИВНА ІТ-ОСВІТА ОНЛАЙН!
Вінницька ІТ-Академія

СТАНЬ

- ПРОГРАМІСТОМ
- ТЕСТУВАЛЬНИКОМ
- WEB-ДИЗАЙНЕРОМ
- ПРОЄКТ-МЕНЕДЖЕРОМ

ГАРАНТОВАНО!

067-431-19-21
ITA.IN.UA

БАНЯ НА ДРОВАХ НА БЕРЕЗІ МАЛЬОВНИЧОГО ОЗЕРА

ГОТЕЛЬ ПРАЦЮЄ
(099)65-83-530
(099)64-12-870
(067)15-81-289
(066)86-90-588

мед із заповідного краю

80 грн
0,5л

В наявності вінки:
- березові
- дубові
- канадський дуб
- дубово-липові
- березово-липові
- липові
- кропиви
- вербові
- полинові
- з травами:
* звіробою
* м'яті
* полину
* кропиви

ЧОМУ НЕ МОЖНА ПИТИ АСПІРИН, ЯКЩО НЕ БУЛО ІНФАРКТУ

Не треба ■ Густа кров — це термін, часто вживаний серед пацієнтів (особливо тих, кому за 40). А ще серед лікарів совдепівської закалки (і гугл теж таким грішить) популярною є думка — кров треба терміново розріджувати, інакше — тромби, смерть і все

АЛЬОНА РЯБОКОНЬ,
RIA, (067)4333535

«От вивопнилося вам 40 років — вітаємо! На додачу до ювілею, радімо приймати раз на день таблетку аспірину. Тоді і кров буде в нормі, і тромбів не буде, а значить серцево-судинна система буде ще довго працювати без збоїв». Такі поради давали лікарі ще кілька років тому, деякі лікарі й досі дають такі призначення. Не кажучи вже про родичів, сусідів. Тому що, коли тобі за... на горизонті червоними літерами майорить діагноз «густа кров», а наслідки знають усі.

Насправді немає такого діагнозу, але лікування є. Лікуються від того — аспірином (і різними препаратами, діюча речовина яких та ж сама ацетилсаліцилова кислота). Тож давайте поговоримо про вживання аспірину, який часто призначають при «згущенні крові» чи для профілактики за принципом: «Най буде, не зашкодить».

Зокрема патологоанатом Вікторія П'єц розповідає про один випадок (хоча він, звісно, не один).

Отже дано:

Чоловік 35 років, приймав ацетилсаліцилову кислоту у більшій за терапевтичну дозу (ще вживав спиртне, не часто). Потрапив у стаціонар з ознаками шлунково-кишкової кровотечі (ШКК), клініка: мелена (чорний кал), гематемезис (блювота з кров'ю). Лікування консервативне, оперативне. Результат — exitus letalis.

Розтин:

Масивна кровотеча з виразки пілоричної частини шлунка,

причина смерті постгеморагічна анемія (внаслідок гострої або хронічної крововтрати).

— Кров називають густою, коли в ній підвищений вміст гемоглобіну, — говорить Вікторія П'єц. — Але гемоглобін не бере участі в утворенні тромба. А аспірин ніяким боком не впливає на рівень гемоглобіну. А призвести до виразки може.

Фізіологічно гемоглобін може бути вище норми: при вагітності, у жителів високогір'я, у дітей. А ще за даними сучасних досліджень: тренування (фізична активність) теж підвищують загальну масу гемоглобіну, за рахунок стимуляції еритропоезу (це утворення еритроцитів), що збільшує кількість кисню, який може перенеситися кров'ю.

— Насправді, в'язкість крові визначається показником гематокритом (він вимірюється у відсотках, це значення формених елементів (лейкоцити, тромбоцити, еритроцити) у плазмі крові, — розповідає лікар. — Норма для чоловіків 0,40-0,48, для жінок 0,36-0,46. Тобто, чим більший, тим більш змінена в'язкість.

Якщо у вас підвищений рівень гематокриту, то він коригується:

- Питним режимом (1,5-2 л чистої і не газованої води)
- Фізичною активністю
- Збалансованим харчовим раціоном

До речі, перед тим як здавати для аналізу кров — випийте склянку чистої води.

— Якщо вам призначають аспірин при підвищенні гемоглобіну, або для профілактики тромбоутворення, то раджу тікати від такого лікаря (лоспирин — це та ж сама ацетилсаліцилова кислота), — говорить медик.

ЧИ МОЖНА ПОМЕРТИ ВІД АСПІРИНУ?

За словами лікаря, 20% пацієнтів, які впродовж тривалого часу, у високих дозах (дві таблетки за раз) приймають аспірин, мають такий цікавий діагноз як — «аспіринова виразка». А 40% таких пацієнтів на додачу отримують ерозивний гастрит. Тому що саліцилати впливають на слизову оболонку шлунка, викликають її набряк, почервоніння, у деяких випадках некроз (відмирання). Також пошкоджується стінка судин, і як наслідок — кровотеча.

— Цей процес може бути доволі тривалим, якщо кровотеча незначна, і виразка невеликого розміру, — говорить лікар. — При цьому пацієнта можуть турбувати:

біль в епігастрії (посередині живота, вище пупка приблизно на 10 см), нудота (блювота), швидка втомлюваність (внаслідок втрати гемоглобіну).

20% пацієнтів, які впродовж тривалого часу у високих дозах приймають аспірин, мають діагноз «аспіринова виразка»

Аспіринова виразка часто утворюється при поєднанні аспірину та інших препаратів, зокрема, преднізолону. Отже, якщо у вас є скарги, потрібно обов'язково звернутися до лікаря, щоб не опинитися на секційному столі раніше часу.

— Найкраще, що пацієнт може зробити для себе — не займатися самолікуванням, не слухати сусідку, двоюрідну тітку і знайомого з роботи, які постійно п'ють аспірин, і бодрячком, і кров у нормі, і взагалі це ж просто аспірин, — говорить лікарка Анна Крутько. — А ви просто почитайте в інструкції побічні дії цих пігулок і зрозумійте — лише ви відповідальні за своє здоров'я. Всім байдуже: і провізору, і сусідці з колегою, і навіть гуглу.

Окремо лікар наголошує про небезпеку аспірину для дітей. Ацетилсаліцилова кислота для дітей смертельна — тому що може

— Раніше аспірин призначали всім людям старше 45–50 років. Зараз дійшли висновку, що загроза кровотеч більша, ніж ймовірна користь, — говорить лікар Анна Крутько

викликати синдром Рея (печінкову енцефалопатію і смерть).

ПІСЛЯ ІНФАРКТУ МОЖНА

— Раніше аспірин призначали всім людям, які хворіють на серцево-судинні захворювання (гіпертонія, ішемічна хвороба серця), людям старше 45–50 років (бо вони на півдорозі до серцево-судинних хвороб), і вважалося, що це є профілактикою від тромбоутворення, тобто ішемічного інсульту або інфаркту міокарда, — говорить Анна Крутько. — Але нещодавно асоціація кардіологів переглянула ці дані і дійшла висновку, що ризик виникнення шлунково-кишкових кровотеч більший, ніж користь від цього препарату.

Тобто препарат не так гарно захищає від тромбоутворення, як впливає на слизові оболонки шлунково-кишкового тракту, викликаючи язви, кровотечі, гастрити і все таке інше. Звісно, не все так страшно, коли людина приймає його епізодично, наприклад, голова заболіла — ковтнула пару пігулок. Але якщо людина

приймає цей препарат щоденно (там є певна доза 75 мг), то вже проблема. Тому зараз асоціація кардіологів, європейська асоціація, також ВООЗ не радять застосовувати цей препарат всім підряд.

— Його застосовують лише людям, в яких є покази в анамнезі, тобто ті, хто перенесли вже інфаркти, інсульти, або в кого є ризики тромбоутворення і то лікар має ретельно підібрати певні препарати. Без призначення лікаря всім приймати його не потрібно.

А от прийом аспірину при вагітності дозволений, хоча він потрібен лише у певних випадках, наприклад, при високому ризику прееклампсії (артеріальної гіпертензії у вагітних). Але це рішення приймає гінеколог після проведення всіх аналізів.

— При ковіді аспірин теж не можна застосовувати, коли є загроза тромбозу, який спричинений коронавірусом, мають застосовуватися зовсім інші препарати, тому що тут зовсім інші схеми утворення тромбу, — говорить лікарка.

РЕКЛАМА

513669

ЗОРИК
ЦЕНТР ДИТЯЧОЇ ОФТАЛЬМОЛОГІЇ

ДИТЯЧА ОФТАЛЬМОЛОГІЯ

Телефонуйте, щоб записатися на прийом:
0432 65-51-51 / 097 701-26-00
м. Вінниця, вул. Зодчих, 7

cent-zoryk.com.ua

513912

СЛУХОВІ АПАРАТИ

Скринінг, підбір, тестування
БЕЗКОШТОВНО

Доступні ціни

Апарат "невидимка" за 1 годину

Товар сертифіковано. Сертифікат № PR.402-17 від 28.08.2020 р. Дійсний до 18.06.2024 р.
Виробництво SIVANTOS GmbH (Ерланген, Німеччина), колишня назва SIEMENS AT.

вул. Кропивницького, 1 тел. (0432) 52-77-37; (095) 286-37-37;
(068) 286-37-37*

САМОЛІКУВАННЯ МОЖЕ БУТИ ШКІДЛИВИМ ДЛЯ ВАШОГО ЗДОРОВ'Я

САМОЛІКУВАННЯ МОЖЕ ЗАШКОДИТИ ВАШОМУ ЗДОРОВ'Ю

Суперінтенсив вивчення англійської — саме для тебе!

БЛОГ
ПРЕСЛУЖБА ВІННИЦЬКОЇ
ІТ-АКАДЕМІЇ

Володіння якою мовою необхідно всім? Кожен подумав про англійську (в Україні англійську можуть запровадити, як офіційну мову ділового спілкування). Володіння англійською мовою — це не просто плюсик в резюме, а обов'язкове уміння для кожного, хто прагне цікавої роботи, кар'єрного зростання та гідної зарплати.

Але Україна так і не говорить англійською. Ми починаємо вивчати англійську з дитячого садка, потім в школі та ВНЗ, репетитори, курси, проходимо онлайн-навчання — але опускаємо очі, коли до нас звертається іноземець на вулиці. Згідно з результатами дослідження TNS — 89% опитаних українців вивчали англійську мову, і лише 18% володіють нею. Лише кожен п'ятий має доступ до інформації, яку відкриває нам Інтернет, світові ЗМІ, освітні програми та курси, міжнародні бібліотеки.

Часто людина усе розуміє англійською, та сказати не може — психологічний бар'єр заважає. Ми вчимося читати, слухати, писати англійською, а говорити — ні. Вільне спілкування, а не успішно зданий тест ЗНО, має стати метою вивчення мови!

Швидко активізувати мовні навички можливо, лише поринувши в англійське середовище. Говорити часто, наскільки можливо. Спілкуватися з носіями мови. Щодня навчатись мінімум дві години та розширювати свій словниковий запас актуальними, сучасними фразами.

Це все на курсі інтенсивного вивчення англійської мови «Deep Dive into English» від Вінницької ІТ-Академії. Це твій шанс опанувати мову за 11 тижнів із досвідченими викладачами і переконатися, що англійська — це не довго і нудно, а швидко та захоплююче. Переживи усі ситуації, які трапляються при переїзді в іншу країну чи зміні роботи. Вивчи 555 нових слів. Осягни граматику, як систему, елементи якої логічно взаємопов'язані, а не зубри правила. «Deep Dive into English» — ти гарантовано підвищиш свою англійську мінімум на 1 рівень! І відкриває безліч

DEEP DIVE into English ita.in.ua@gmail.com

— 3 — години/день — 5 — днів/тиждень — 11 — тижнів — 55 — днів — 165 — годин

інтенсивного вивчення англійської мови від ІТ-Академії

Професійні викладачі і носії мови готові ділитись власним досвідом та знаннями.

Ми гарантуємо підвищення твоєї Англійської на 1 чи навіть 2 рівні 067 431-19-21

можливостей перед його учасниками, якщо ви:

- кар'єристи, які бажають підвищення або хочуть працювати в міжнародних компаніях;
 - завзяті мандрівники, які мріють побачити світ;
 - викладачі, які самовдосконалюються та впроваджують міжнародні традиції науки;
 - випускники-бакалаври, магістри та науковці, які бажають продовжити дослідницьку діяльність та отримати вищий науковий ступінь;
 - десятикласники, які мріють вступити до престижних навчальних закладів світу;
 - програмісти, веб-дизайнери, тестувальники та проджект-менеджери, які хочуть кар'єрного зростання та готові працювати на міжнародному ринку;
 - SMM та SEO спеціалісти, журналісти, копірайтери та блогери, які хочуть співпраці з іноземними замовниками;
 - HR і TA спеціалісти та рекрутери, які бажають достойно презентувати свою компанію на українському та міжнародному ринку, будучи її обличчям;
 - усі, хто бажає підняти рівень англійської мінімум на один рівень!
- Студенти, які завершили курс, відкрили для себе нові можливості: Олександр, працюючи програмістом, отримав кращу кар'єрну пропозицію

та переїхав за кордон, Руслан — почав працювати QA-спеціалістом в одній із найкращих міжнародних ІТ-компаній, Оксана — відвідала дві нових країни:

Володимир

I have been studying in this courses for three months and definitely love the environment and the professionalism that Deep Dive offer to their students. All the teachers are nice, very friendly, and helpful. I met good friends here and enjoy activities that provided. The course is a good place to learn English and improve speaking skills in a short period of time. Highly recommended!

Наталія

Дякую за курс всім організаторам та викладачам! Це був цікавий досвід. Нестандартні підходи, творчі завдання, надихаюча атмосфера — все, аби не фіксуватись на помилках, а досягати рівня fluently. Thanks a lot for your work. It was a professional, informative and perfect period!

Тарас

Курс мені порекомендували, що ж, тепер і я його комусь порекомендую:) Це був багатогранний і цікавий досвід для старту говоріння, що дало мені поштовх і впевненість — що ок, виявляється я можу норм говорити і мене

зрозуміють. Саме те, що багато говорили, розповідали, і обговорювали свої думки, свої точки зору на певні теми чи проблеми, мені дуже зайшло, тобто не зациклюватися на вивченні слів. Хоча й слова були, але «потрібні» слова, вірніше, корисні фрази, зокрема для ІТ.

Якщо хочеш подолати мовний бар'єр, змінити/отримати роботу, де знання англійської є обов'язковою умовою, спілкуватися з англійським клієнтом, навчатись за кордоном чи просто подорожувати світом? Не чекай підходящої нагоди — вдосконалюй свій «рівень» вже зараз! Набір вже розпочався. Старт — 19.12.2022 р. Поспішай, кількість учасників обмежена.

Обирай зручний пакет → <https://dde.intita.com>

Телефонуй: 067-431-19-21 та поринь в англійську з головою!

Більше можливостей вивчати Англійську мову: <https://english.intita.com/>

Ми у соцмережах:

YouTube: <https://www.youtube.com/channel/UC2EMqcr4pEBuTGEJBFgOzw>

Facebook: <https://www.facebook.com/vinnitsia.itacademy>

Instagram: https://www.instagram.com/ita.in.ua/?utm_medium=copy_link

Telegram-канал: https://t.me/IT_Academy_Vinnitsia

505712

РЕКЛАМА

Пізнай світ ІТ разом із Школою Хакерів

HACKERS' SCHOOL

Для дітей від **9** до **16** років

Набір вже розпочався!

Телефонуй: 067-431-19-21

Реєстрація на сайті: hack.intita.com

505712

«ЗАРАЗ МИ ВСІ ОДИН ЗА ОДНОГО». ВОНИ ПІДТРИМУЮТЬ ЗСУ

Разом до перемоги ■ Триває конкурс «Народний бренд 2022», який цього року змінює свій формат на благодійний. В рамках проекту ми розповідаємо про локальний бізнес, вінницькі підприємства та компанії, які підтримують ЗСУ

ЛАРИСА ОЛІЙНИК, RIA,
(068)0060772

Амуніція, харчі, автівки, медикаменти та багато іншого передають власники бізнесів війську, допомагають пере-

селенцям. З початку повномасштабної війни вінницькі підприємства та компанії не лише підтримують економіку України, а й допомагають ЗСУ. В цій публікації розкажемо про два таких бізнеси, які використовують свої ресурси задля перемоги.

«СІНЕМА СІТІ» ТРИМАЄ КУЛЬТУРНИЙ ФРОНТ

ку розваг», «100% вовк», «Пухнасті бешкетники», «Викрадена принцеса» – чудові мультфільми, які дітлахи мають змогу переглянути безкоштовно.

Також у мережі кінотеатрів «Сінема Сіті» діють постійні акційні пропозиції для внутрішньо переміщених осіб, воїнів ЗСУ та їх родин – знижка 20% на всі квитки.

– До того ж, у нас склалася дуже гарна традиція разом з гостями – донатити на ЗСУ, – каже директор «Сінема Сіті». – На День захисників та захисниць України з усіх придбаних квитків на фільми «Максим Оса та Золото Песоголовця», а також «Я працюю на цвинтарі» увесь наш заробіток ми передали на ЗСУ. А вже на днях у продаж у касі кінотеатрів «Сінема Сіті» надійдуть патріотичні стікерпаки, з продажу яких всі кошти будуть направлені у фонд «Повернись живим».

Та повертаючись до боротьби на культурному фронті, ми дуже раді тому, який ажіотаж викликає у наших гостей вихід у прокат наших українських фільмів. Ми здійснили повторний прокат таких фільмів як «Черкаси», «Захар Беркут», «Викрадена принцеса», «Микита Кожум'яка» та інші.

«Скажені сусіди», «Стоп Земля», «Снайпер. Білий ворон», «Я працюю на цвинтарі», «Максим Оса та Золото Песоголовця», «Нація футболу», «Клондайк» – неперевершені українські стрічки, які варто переглянути.

– Більшість із цих фільмів за численними проханнями гостей ми продовжували в прокаті, оскільки помітили, що попит на вітчизняне кіно зростає, а це не може не радувати, – говорить Оксана Мастерук. – Ми чекаємо усіх вже зовсім скоро у «Сінема Сіті» переглянути фільми «Клондайк», «Область героїв», «Маріуполіс 2» та інші прем'єри українського виробництва, які варто дивитися, аналізувати, переживати та робити власні висновки. Адже великий народ великої України має тяжку та героїчну історію, яку варто пізнавати як через книги, так і через чудові вітчизняні стрічки.

Війна йде як на полі бою, так і в культурній площині, тому мережа кінотеатрів «Сінема Сіті» наразі працює на обидва фронти задля нашої перемоги. З перших днів повномасштабного вторгнення працівники кінотеатру активно підтримували бійців ТРО, надавали оргтехніку, засоби зв'язку. Колегам, які пішли служити до лав ЗСУ, допомагали з амуніцією.

– З перших днів повномасштабного вторгнення ми долучилися до акції протесту щодо заборони показу фільмів американських та європейських кіностудій у росії, – розповідає Оксана Мастерук, директор вінницького кінотеатру «Сінема Сіті». – Завдяки спільним зусиллям українських кінотеатрів та дистриб'юторів, з ринку росії пішли такі велетні світової кіноіндустрії як Warner Brothers, Sony та інші.

Крім цього, у мережі кінотеатрів «Сінема Сіті» періодично відбуваються благодійні покази мультфільмів, вартість квитка символічна – лише одна гривня для резервування місця за гостем. Адміністрація робить це для того, аби у людей була можливість провести час із родиною, вийти з виру важких переживань хоча б на кілька годин, та подарувати у часи війни радість дітлахам. «Великий червоний пес Кліффорд», «Навколо світу за 80 днів», «Песики на варті», «Команда котиків», «Вартові теракоти», «Таємниці пар-

«BUTTERFLY SPA-HOTEL» І КЛУБ «НЕСКОРЕНИХ»

З першого дня повномасштабного вторгнення російських агресорів, заміський комплекс «BUTTERFLY SPA-HOTEL» започаткував на своїй території діяльність волонтерського центру прихистку та допомоги людям, які залишилися без опіки у нашому регіоні.

Заклад, який знаходиться поруч із трасою, приймав усіх, хто, тікаючи від війни, шукав тимчасовий прихисток. Всі приміщення комплексу персонал переобладнав на центр прийому переселенців. Ще вчорашні простори конференц-зали перетворилися на переповнені приміщення для ночівлі біженців. Щодоби приймали близько 500 осіб, надаючи ночівлю, гарячий душ та харчування кожному – все абсолютно безкоштовно.

– Неймовірна кількість людей тікали, знаючи від чого, та без жодного розуміння – куди, – говорять менеджери комплексу. – А в нас сумніву не було, ми приймали усіх, кожного українця з дітьми, з собачкою чи котиком. Деякі люди лишали кошти з вдячністю за прихисток. На ці гроші ми придбали ще 60 надувних матраців, аби прийняти ще більше переселенців.

Напевне, всі пам'ятають проблеми з паливом, а отже з логістикою у перші тижні повномасштабної війни. Тоді в «BUTTERFLY SPA-HOTEL» було прийняте рішення доставляти їжу та ліки людям похилого віку та багатодітним мамам, що не мали змоги дістатись до пункту придбання необхідного.

– Приймаючи у себе тисячі біженців, ми відчували, що все більшим боєм українців ставали не матеріальні проблеми, – розповідає працівники. – Психологічний біль переважав у тисячу разів. Наша директорка Жанна Орочинська заснувала також і спільноту «Посестри Вінниччини» для підтримки жінок, у яких перебувають на передовій чоловіки, батьки чи діти.

Маючи приміщення, що може виконувати роль бомбосховища, заміський комплекс «BUTTERFLY SPA-HOTEL» брав участь у програмі з релокації бізнесу. На сайті можна знайти інформацію з надання підтримки волонтерським організаціям.

Клуб «НЕСКОРЕНИХ» – це програма по підтримці захисників нашої держави. А програмою лояльності можна скористатися вже сьогодні.

Коротко у цифрах:

■ було придбано, оснащено та передано на передову три автівки на суму майже 3 000 000 грн;

■ витрати на утримання власного центру прихистку на сьогодні досягли понад 1 000 000 грн;

■ гуманітарна допомога військовим (медикаменти, засоби гігієни, будівельні матеріали та ін.) понад 400 000 грн;

■ м'ясні консерви власного виробництва близько 500 банок (окрема подяка шеф-кухарю Вадиму Кривому);

■ ремонт швидкої допомоги та транспортні витрати (евакуатор) 67 000 грн.

За період військового стану жоден працівник не був звільнений з причини скорочення, заробітна плата виплачується без затримок.

– Колектив «BUTTERFLY SPA-HOTEL» досить великий, та без сильного очільника, справжнього наставника ми не були б такими рішучими. Сміливість нашої директорки Жанни Орочинської вражала з перших годин і до сьогодні. Майже щотижня вона особисто відправляється до небезпечних регіонів з автівками, повними гуманітарної допомоги. А ідеї заснування тих чи інших спільнот не на порожньому місці – чоловік Жанни Леонідівни від 24 лютого теж у лавах захисників України. Зараз ми не кожен сам за себе. Зараз ми всі один за одного!

«Народний бренд» для ЗСУ

«Народний бренд» – це конкурс на визнання найкращих компаній шляхом голосування, який проводить RIA Media. Це 21-річна історія і традиція, що сильніші за ворога. Визначення найкращих цього року буде проходити у п'яти містах нашої країни: Вінниця, Тернопіль, Хмельниць-

кий, Кропивницький та Чернівці. Підтримати локальні компанії і висловити їм свою довіру та вдячність можна, проголосувавши <https://top20.ua/vn/brand>. Аби наблизити перемогу України, ми засновуємо благодійний фонд на чолі з редакцією RIA/«20 хвилин» та головним редактором

Вадимом Павловичем. Від початку війни він працює на підтримку вінницьких військових на передовій. За цей час волонтери фонду придбали та передали три позашляховики, виготовили кілька сотень бронезилетів. Наші хлопці на Сході і Півдні країни, від Херсону до Донбасу безкоштовно отри-

мали цей захист. Також власними зусиллями фонд забезпечив поділи раціями, тепловізорами, одягом та іншою військовою амуніцією. Всі учасники конкурсу «Народний бренд» цього року зможуть доєднатись і задонатити будь-яку суму. А ми в свою чергу за ці кошти за-

купимо необхідні речі для бійців ЗСУ. Наша ціль: 100 000 гривень. Ми обов'язково розповімо, як і кому ці внески допоможуть.
Посилання на Банку: <https://send.monobank.ua/jar/x25L83TC2>
Номер картки Банку: 5375 4112 0109 1795

Генеральний партнер

Партнер

Партнер

VIP партнер

Ігристий партнер

ЗДОБУВ ПУТІВКУ НА ПАРАЛІМПІАДУ

Рівень ■ Вінницький стрілець Олексій Денисюк став срібним призером чемпіонату світу серед спортсменів із вадами опорно-рухового апарату. Цим гарантував собі путівку на Паралімпійські ігри-2024. Які відбудуться в Парижі

ЄВГЕНІЙ МИХАЙЛІВ, RIA, (098)8591459

Вінницький стрілець Олексій Денисюк — чотириразовий чемпіон світу і рекордсмен планети. Він уже двічі був бронзовим призером Паралімпійських ігор. Це сталося у м. Піо-де-Жанейро (Бразилія) у 2016 році й у Токіо-2020 (Японія).

Днями Олексій Денисюк здобув срібну медаль чемпіонату світу в Аль-Айні (ОАЕ) і таким чином виборов ліцензію на Паралімпіаду-2024. Зробив це у вправі Р3 (спортивний пістолет, 25 м, 30+30 пострілів). Поїздка до Еміратів відбулася за рахунок профільного міністерства. Олексій був єдиним представником Вінниччини на найпрестижніших світових змаганнях.

ГОТУВАВСЯ У НІМЕЧЧИНІ

Начальник Вінницького регіонального центру «Інваспорт» Дмитро Лукавий назвав результат нашого парастрільця на чемпіонаті світу очікуваним і прогнозованим, зважаючи на його попередні досягнення.

— Тепер Олексій Денисюк виступатиме на своїй третій поспіль Олімпіаді, — задоволений Дмитро Лукавий.

Також він розповів, що наш паралімпієць готувався до чемпіонату світу на тренувальних зборах у Німеччині. Частково кошти на це компенсувала держава, частково — наші закордонні партнери. Взагалі Олексій Денисюк має всебічну підтримку і необхідні умови для підготовки

на змагання найвищого міжнародного рівня.

— Олексій Денисюк є спортсменом регіонального центру «Інваспорт» і членом штатної національної збірної України, де отримує зарплату. Також він є стипендіатом Обласної ради, отримує стипендію Президента України, — нагадав Дмитро Лукавий.

ПРОТИ КОРЕЙЦЯ ТА ІНДУСА

Детальми виступу Олексія Денисюка в ОАЕ поділився його тренер Денис Мустафаєв.

— Чемпіоном в Еміратах у вправі Р3 став кореєць Кім

Олексій Денисюк — чотириразовий чемпіон світу і рекордсмен планети. Двічі був бронзовим призером Паралімпійських ігор

Юнг. Далі — Олексій Денисюк та індус Рауль Джакар. Переможець змагань вибив 577 очок, на два очки відстав вінничанин, 571 бал — у бронзового призера. Всі вони — постійні суперники і конкуренти за змаганнях світового рівня, — розповів Денис Мустафаєв.

Він нагадав, що спочатку на чемпіонаті світу пройшли кваліфікаційні баталії. А потім вже фінал, куди вийшли вісім найкращих парастрільців.

— До фіналу Олексій увійшов із другим показником і зміг зберегти цю позицію до фінішу.

На світовому форумі Олексій Денисюк здобув срібло. Він лише на два очки відстав від чемпіона

Саме в цій вправі Р3 розігрувалася ліцензія на Паралімпійські ігри, — додав Денис Мустафаєв.

ПРАГНЕ ВИГРАТИ ПАРАЛІМПІАДУ

Тренер наголосив, що разом зі своїм підопічним прагне виграти Паралімпійські ігри. Останнім часом паралімпійська збірна України з кульової стрільби переважно готується до міжнародних змагань за кордоном. Там

для них створюються всі умови.

— Основна база стрільців-паралімпійців в Україні знаходиться в Одесі. Але через нинішні регулярні обстріли цього міста російською армією тренуватися там поки що проблематично. Коли Олексій повертається до Вінниці, тренується спільно зі здоровими спортсменами високого рівня. Тобто перебуває в конкурентному середовищі, — сказав Денис Мустафаєв.

Довідка RIA

Олексій Денисюк народився другого лютого 1989 року. Він є заслуженим майстром спорту України. Займається кульовою стрільбою у Вінницькому регіональному центрі з фізичної культури і спорту інвалідів «Інваспорт».

Нагороджений орденом «За мужність» III ступеня. Олексій неодноразово здобував медалі різного гатунку на українських та міжнародних змаганнях. На його рахунку дві бронзи з кульової стрільби — на Паралімпіадах у Токіо і Піо-де-Жанейро.

«Шаховий дебют» на підтримку ЗСУ

ЄВГЕНІЙ МИХАЙЛІВ, RIA, (098)8591459

На базі міського Палацу дітей та юнацтва Вінниці провели обласний дитячий шаховий турнір. У ньому взяли участь 123 юні шахісти з Вінниці, багатьох районів нашої області, Ірпеня, Бучі, Харкова, Маріуполя і Миколаєва.

На урочистому відкритті учасників привітала директор Палацу дітей та юнацтва Ірина Матусяк. Також для юних шахістів силами гуртківців влаштували невеличку концертну програму. Після виконання Гімну України «вживу», почалися шахові баталії.

Паралельно відбувалися два турніри — початківців і розрядників. Найкращі результати показали представники Вінниці, Жмеринки, Тульчина і Літина.

В основному турнірі перше місце здобув шестирічний вундеркінд із вінницького шахового

клубу «Романтик» (філії споршколи № 6), володар першого дорослого розряду з шахів Артем Кучер. Такий самий результат показав інший вихованець цієї споршколи Назар Григоренко. Загалом у різних категоріях розіграли сім комплектів нагород і п'ять кубків.

Серед учасників не бракувало вимушених переселенців. Найліпший результат серед них показала Крістіна Пудак із Маріуполя. Вихованка шахового клубу «Пішак» Палацу дітей та юнацтва здобула кубок за перше місце серед дівчаток без спортивного розряду.

Всі учасники турніру «Шаховий дебют» отримали набори сувенірів від відділення НОК України, солодкий приз і оригінальну грамоту Палацу дітей та юнацтва. Змагання допомогли організувати відділення НОК України у Вінницькій області і меценат Олександр Ко-

Переможець — Артем Кучер (на передньому плані). Йому лише шість років, але вже має перший дорослий розряд з шахів

заченко. Вони мали статус благодійних. Всі зібрані кошти (а це

близько восьми тисяч гривень) пішли на допомогу ЗСУ.

КОРОТКО

Виграли домашній турнір

■ У Хмельнику пройшов відкритий обласний футзальний турнір серед команд дівчат 2003–2004 р.н. Змагання організували відділ молоді та спорту Хмельницької міськради та обласна Асоціація футболу. Вони були влаштовані на підтримку ЗСУ. Зібрані на матчах благодійні кошти передані військовим.

Перше місце посіла команда ФК «Хмельник». У фінальному матчі вона переграла «Еліту» (Демківка) із рахунком 6:3. Бронзові нагороди у ФК «Бердичів». Гості з Житомирщини в матчі за третє місце розгромили футболісток ДЮСШ Літина — 10:0.

Найкращим воротарем турніру стала Анастасія Чубак, найкращим гравцем — Олена Марценюк (обидві — ФК «Хмельник»), найкращим нападником — Адріана Кушнір («Еліта», Демківка), найкращим бомбардиром — Анастасія Арзамасова (ФК «Бердичів»).

Медалі чемпіонату України

■ У Чернівцях пройшов чемпіонат України з велоспорту — маунтенбайку. Стартували 140 учасників із 16 областей. Вихованці Вінницької дитячо-юнацької спортивної школи № 3 показали високі результати. Золоту медаль у гонці-елімінаторі серед юнаків завоював Марко Білінський, а Володимир Обухівський серед юніорів здобув срібло. Також хлопці виграли по бронзовій медалі — Марко у гонці крос-кантрі, а Володимир — у шорт-треці.

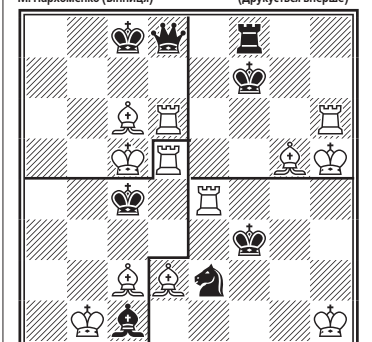
Спортсменів підготували до змагань тренери-викладачі спортшколи № 3 Володимир Липкань і Надія Коваленко.

Випуск №34 (1230)

Двохдові двоваріантні задачі «малюки» (не більше п'яти фігур) на кооперативний мат. Одна з цих задач має три варіанти розв'язку.

Задача № 2905-2908

М. Пархоменко (Вінниця) (Друкуються вперше)

PEREВЕРІТЕ РОЗВ'ЯЗОК:

Газета RIA №45 від 8 листопада 2022 року

Задача №2905

I. 1. Кра8! С6 2. Кв8 б7х;
II. 1. Кс7! бс7+ 2. Кра8 С8х.

Задача №2906

I. 1. Кр8! ф7+ 2. Кр8 ф8х;
II. 1. Кр7! с7 2. Кр6 С8х.

Задача №2907

I. 1. Кра3! Сd1 2. Тb2 Та4х;
II. 1. Кра4! Тс6 2. Кра5 Та6х

Задача №2908

I. 1. Сf3! Тh4+ 2. Крg3 Сf2х;
II. 1. Крh4! Тс6 2. Крb5 Тb6х.

М. Пархоменко

ДЕСЯТЬ НОВИХ ЗАКЛАДІВ ВІННИЦІ, ЯКІ ВІДКРИЛИСЯ ПІСЛЯ 24 ЛЮТОГО

Нові місця ■ Попри війну, бізнес продовжує працювати та підтримувати економіку України. Деякі підприємці навіть зважуються на відкриття нових закладів. Ми знайшли десять таких місць у Вінниці й дізналися, що цікавого вони пропонують своїм гостям

МИХАЙЛО КУРДЮКОВ,
RIA, (095)1039671

Мета цієї публікації — розповісти вінничанам та гостям міста, що від

початку повномасштабного вторгнення у Вінницю відкрили чимало нових гастро-локацій. Детальніше про самі заклади та меню, ви можете дізнатися на сторінках їхніх соціальних мереж.

PINTA

Ця пивна ресторація відкрилася у червні. У соцмережах заклад характеризує себе як місце зустрічі пивних гурманів у центрі міста. Наразі у меню «Пінти» можна знайти дюжину різновидів пива, зокрема з вінницької броварні, м'ясе та рибне меню, сніданки та ланчі. У закладі також організують спортивні трансляції.

Де: вулиця Грушевського, 70
Інстаграм: pinta.vn

«ЗЕРНО»

«Зерно» — це бар крафтового пива. До послуг гостей тут вісім кранів з пивом від кращих крафтових виробників країни. Напої у кранах регулярно змінюються, тому різноманітності смаків відвідувачам не бракуватиме. Їжа в «Зерні» не продається, але ніхто не забороняє приносити її з собою.

Де: вулиця Артинова, 19
Інстаграм: zerno.beer

ENJOY

У цьому ресто-барі можна скуштувати страви кримськотатарської, азійської та української кухонь. Фішкою шеф-кухаря закладу є приготування страв з локальних продуктів, з того, що в конкретний сезон продається на місцевих ринках. В Enjoy проводять камерні концерти, зокрема з благодійною метою. Також цей заклад дружній до гостей з тваринами.

Де: вулиця Київська, 16-А
Інстаграм: enjoy_resto.bar

PERFETTO

Цю кондитерську відкрили переселенці з Херсону. Із собою до нашого міста вони привезли чимало смачних та самостійно вигаданих рецептів морозива й тортів. Родзинкою закладу можна сміливо вважати торт «Херсон», якого, до слова, є кілька різновидів.

Де: Соборна, 38
Інстаграм: perfetto_vinnytsia

OASIS

У соціальних мережах заклад позиціонує як ресторан авторської кухні. Окремо у ньому є бар, банкетна зала, VIP-кімната та альтанки. В Oasis кожен тиждень присвячують якомусь конкретному продукту: тиждень устриць, тиждень пасти, тиждень трюфельного меню тощо.

Де: вулиця Рибацька, 1
Інстаграм: oasis.vn

TARELIA

З'явився у Вінниці й ресторан української кухні з ноткою грузинської гостинності. У закладі навіть є власна говірка, яку гостям обов'язково запропонують вивчити: тареля — велика тарілка, стравопис — меню, фамула — сім'я, цимес — щось дуже смачне тощо.

Де: вулиця Максимовича, 33
Інстаграм: tarelia_restaurant

VETERANO PIZZA

Нарешті у Вінниці запрацював і цей ветеранський бізнес. У піцерії можна завжди поласувати ніжними, соковитими піццями із хрусткою скоринкою. А ще кожен відвідувач може залишити тут піцу на підвіс. Для цього потрібно оплатити будь-яку піцу, а власники закладу раз на два тижні на всі зібрані таким чином гроші пригостять наших військових.

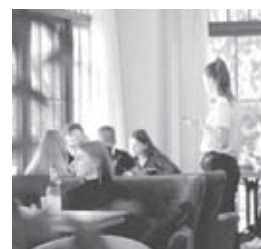
Де: Соборна, 53-А
Інстаграм: pinta.vn

KOGO

Це, мабуть, перший у Вінниці заклад, де готують корн-доги — покриті товстим шаром тіста з кукурудзяного борошна сосиски, що обсмажуються в гарячій олії. Наразі вінничанам доступні вже сім різновидів цієї вуличної страви.

Де: площа Гагаріна, 2
Інстаграм: kogo.vin

«ОСТРІВ»

Заклад позиціонує як затишну місцину, що в ній можна відволіктися від міської метушні, тому, власне, й «Острів». У меню ресторану чимало страв з м'яса, за приготуванням яких можна слідкувати, адже кухня у закладі відкритого типу. Гостям також пропонують чималу вибірку коктейлів, зокрема авторських.

Де: вулиця 600-річчя, 17-Е
Інстаграм: ostriv.restaurant

БАР № 3

Ще один новий заклад нашого міста, де гостей завжди радо зустрічають приємною атмосферою та авторськими коктейлями. Крім смачних напоїв, на відвідувачів тут завжди чекає приємна компанія барменів та гарна музика. Щочетверга у барі № 3 проводять безплатний розмовний клуб англійської.

Де: вулиця Кропивницького, 3
Інстаграм: bar.no.3

Відкрили вуличну виставку про рашизм та комунізм

МИХАЙЛО КУРДЮКОВ, RIA, (095)1039671

Впродовж двох тижнів біля Вежі діятиме вулична виставка. Вона називається «Комунізм = Рашизм». Авторами й творцями виставки є Архів національної пам'яті спільно з Музеєм Революції Гідності. Вони зібрали історії 13 українців, які постраждали від російського імперіалізму впродовж 20 та 21 століття.

Ініціатори виставки нагадують, що внаслідок повномасштабного вторгнення росії мільйони українців стали жертвами, і мова не лише про військових, але й цивільне населення.

«У 2022 році українці сповна усвідомили справжню сутність політики росії з примусового насадження «русского міра». Цю ідеологію можна назвати одним словом — «рашизм». Рашизм — не унікальне явище сьогодення. Насправді рашизм почався з ко-

мунізму. Їхні мета і дії — однакові», — йдеться на одному зі стендів виставки.

Автори наголошують, що як і у 20 столітті, так і тепер, вже в столітті 21, йде війна на суцільне фізичне знищення українців. Ми знову — у «розстрільних» списках, проходимо через фільтраційні табори, примусову депортацію, масові розстріли, зазнаємо катувань і мародерства.

Обидва режими — комуністичний та рашистський — знищують все українське: людей, культуру, мову, історію. Російські ракети руйнують українські церкви, музеї, школи, лікарні. Росіяни-«рашисти» навіть знову крадуть зерно. Здавалося, такий злочин вже не мав би повторитись у 21 столітті.

Фотодокументальна виставка «Комунізм = Рашизм» на конкретних історіях людей демонструє, що криваві методи росії не змінилися.

Підтвердження цьому — долі тринадцятьох жінок і чоловіків з 20 та 21 століть. Більшість із них знищили лише за те, що вони були українцями, працювали на батьківській землі, розмовляли рідною мовою. Усі вони, на переконання росіян, не мали права на існування.

«Комунізм, не засуджений після розпаду Радянського Союзу, призвів до його повторення у сучасній Росії — до нинішнього рашизму. Призвів до війни, очевидцями якої ми є. Нині Україні випав історичний шанс належно розібратися зі своїм минулим. Одним із кроків у новому етапі дерадянізації, депутізації сучасної України є матеріали цієї виставки», — розповідав директор Галузевого державного архіву Українського інституту національної пам'яті Ігор Кулик.

На виставці розповідаються історії власника приватної сироварні на Луганщині Олександра Кононова, якого росіяни розстріляли

Виставка відкрилася 9 листопада. Експозиція знаходиться на Європейській площі

у власному будинку, в інвалідному візку. Директорки однієї зі шкіл-інтернатів на Херсонщині Наталі Косової, яка загинула під час масованого обстрілу у перший день великої війни. Тракториста-механізатора з Полтавщини Оле-

га Гайдабури. Під час виконання передпосівної культивування ґрунту ворожий літак без будь-яких на те причин поцілів у трактор. Та інших. Загалом 13 історій.

Виставка діятиме до 24 листопада.

АНЕКДОТИ

Кожен раз думаєш:
Ну не можуть же вони бути аж настільки конченими, а вони, трясця, можуть...

Українець розповідає про кориду в Іспанії:
— Ну, а арена така гарна, на трибунах — іспанський чоловіки, всі такі гарні, спокійні, іспанські жінки — гарні, спокійні. Випустили бика на арену — великий такий бик, спокійний. Тореадор вийшов — гарний, спокійний... І тут тореадор дістав комунацький прапор!.. Бл... куме, таке почалося!

Заходить додому мама і бачить сина біля холодильника, який жадібно їсть пельмені, і говорить:
— Синку, ти б їх хоч зварив?
— Хто накурений?! Я накурений!

Віддам безкоштовно красиве листя. Самовивіз...

Священик іде вулицею, назустріч іде дуже п'яний чоловік.
— Сину мій, боюсь, що ми з тобою в раю не зустрінємось.
— А що ж ви такого натворили, отче?

Моє перше і останнє заняття йогою закінчилось таким висновком: докторська ковбаса ніколи не складеться в кравківську!

Поставив собі на будильник трек Поплавського. Тепер встаю на 5 хвилин раніше, щоб цього не чути...

На пляж виходить русалка з маленькою дитиною на руках, підходить до відпочиваючих і питає:
— Ви не підкажете, як мені знайти дайвера Жору?

Змусити себе качати прес дуже легко: потрібно лише лягти на диван і поставити вазу з цукерками між пальцями ніг.

— Яким видом спорту займаєтесь?
— Ніяким.
— Як часто?
— Щодня.

Розповідає одна подруга іншій: Я поїла його три дні, а потім притягла в ЗАГС і кажу:
— Ми на пошті, тобі прийшла бандероль. Розпишися!

Кореспондент запитує директора божевільні, який тест є критерієм для виписки.
— Ми наливаємо повну ванну води, кладемо поряд чайну ложечку та великий кухоль і пропонуємо звільнити ванну від води.
Кореспондент усміхається і каже:
— Ну, будь-яка нормальна людина візьме кухоль.
— Ні, — каже директор, — нормальна людина витягне пробку.

— Ну як там?
— Та розстались ми...
— Жаж, і це скільки ви були разом?
— 1024 дні.
— Подумати тільки, гігабайт життя до дупи!

— Ти до мене не лізь! В мене чорний пояс по орігамі!
— І що?
— Складу тебе в кораблик!

Понеділок — це яйце, з якого рано чи пізно вилупиться п'ятниця. Головне висидіти.

День народження жінки краще запам'ятати, а рік народження — забути!

— Що робити, якщо чоловік тебе кинув і поїхав бухати з друзями?
— Ой, не знаю... я б напевно плакала... десь у клубі... на грудях у стриптизера...

Випив 2 сирих яйця. Жінка ледве не прибила.
Купила 2 літри пива, і каже — на, хочеш пити, пий пиво, а яйця не переводь.

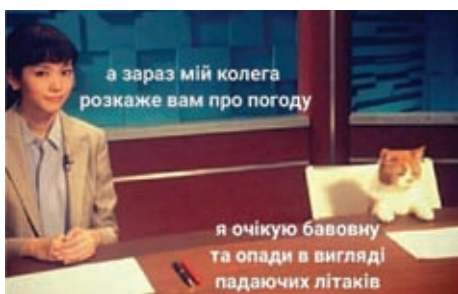
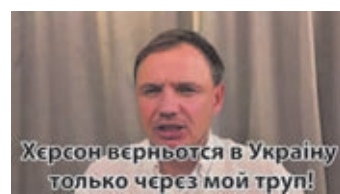
Окуліст: У вас не дуже добрі результати.
Я: Можу я їх побачити?
Окуліст: У тому й справа.

Потрапив українець в автокатастрофу. Доправили його в лікарню, у реанімацію. Тут до нього кум проривається. Постраждалий у комі, нікого не чує, не впізнає. А той з торбами, впрошує. Ну, пропустили його в палату...
— Ой, куме, біда ж яка... А я тобі сальця приніс, огірочків, пляшку горілки. А ти в комі...
— Кома — це ще не крапка.
Наливай!

Мої лічильники раніше

Мої лічильники тепер

ГОРОСКОП

ОВЕН
Цього тижня бажано уникати підвищеної активності у справах. Дійте спокійно та розмірено. Розраховуйте тільки на свої сили. Успішним може бути пошук додаткового заробітку.

ТЕЛЕЦЬ
Необхідність зберігати якусь таємницю може створити внутрішній дискомфорт, але це слово не варто порушувати. Самопочуття покращиться, підвищиться тонус, і ви зможете діяти активно і рішуче.

БЛИЗНЮКИ
Завдань буде багато. Щоб вирішити їх усі, ви маєте визначитися з цілями та планами. Цього тижня ви закінчите якусь важливу справу, яка змінить на краще все ваше життя. На вас чекає успіх і в особистій, і у професійній сферах.

РАК
Завдяки підтримці близьких людей вам вдасться подолати будь-які негаразди. Навколишні знайдуть у вашій особі справжнього друга, та й начальство буде задоволене вашою роботою.

ЛЕВ
Підходящий тиждень для демонстрації своїх талантів широкому загалу. Гарний час для пошуку нової роботи. У разі виникнення спірних ситуацій замість завзятості пустіть у хід всю вашу чарівність, результат перевершить усі ваші очікування.

ДІВА
Ви зуміли подолати труднощі і можете зараз спочивати на лаврах. Вам зараз корисно знайомитися та зустрічатися з цікавими людьми. Вислуховуйте різні думки з приводу того самого питання і робіть свої висновки.

ТЕРЕЗИ
Ви отримаєте багато нових можливостей для розвитку. Інше питання, чи зможете ви ними користуватися. Зірки радять не сумніватися в собі, а діяти, тоді й удача буде на вашому боці.

СКОРПІОН
Цього тижня вам все вдаватиметься. Навколишні зрозуміють, що ви неординарна особистість. Накопичені знання та досвід сприятимуть зміцненню професійного авторитету.

СТРЕЛЕЦЬ
Те, чого ви прагнете, може виявитися протилежним тому, що вам необхідно зробити в реальності. Але все в результаті складеться добре. Суботу варто присвятити виконанню свого бажання як слід відпочити.

КОЗЕРІГ
Цього тижня бажано не послаблювати уваги, оскільки можуть статися важливі та несподівані події. У жодному разі не лініуйтеся і не намагайтеся ухилитися від роботи. Ваші конструктивні пропозиції будуть гідно оцінені начальством.

ВОДОЛІЙ
Справ ставатиме дедалі більше, а часу залишатиметься дедалі менше. Не переживайте, всі проблеми можна вирішити, якщо ви не панікуватимете. Знання, набуті у цей період, бажано почати застосовувати відразу.

РИБИ
Постарайтеся бути якомога конкретнішими у своїх мріях та бажаннях. Тоді вони мають реальний шанс здійснитися. Будьте морально готові до кардинальних змін у особистому житті. Чекайте відповідного моменту, щоб проявити себе і досягти успіху.

ПОГОДА У ВІННИЦІ

	GISMETEO	SINOPTIK	METEO.UA
СЕРЕДА 16.11	+8 +4	+6 +2	+8 +0
ЧЕТВЕР 17.11	+6 0	+1 -2	+7 -1
П'ЯТНИЦЯ 18.11	0 -5	-1 -5	-1 -7
СУБОТА 19.11	-1 -5	-2 -6	-2 -8
НЕДІЛЯ 20.11	-1 -4	-3 -7	-2 -7
ПОНЕДІЛОК 21.11	-1 -6	-4 -5	-6 -6
ВІВТОРОК 22.11	+2 +4	-2 -5	-1 -5